



LÒNG THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, TP. HCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longthuongxotchua.com

ĐT : 38.290.093

02/2012

“Các linh hồn tội lỗi nhất cũng sẽ đạt đến mức thánh thiện cao vời, nếu họ tín thác vào Lòng Thương Xót của Cha...”

(Lời Chúa Giêsu)

(Lưu hành nội bộ)



LÁ THƯ LINH HƯỚNG

Sứ Mệnh Của Gia Đình Công Giáo

Lm. JB. Võ Văn Ánh

1. Thông truyền đức tin cho con cái

Tông Huấn Gia đình số 14 dạy: “Cha mẹ được mời gọi biến tình thương con cái thành dấu chỉ hữu hình cho chúng nhận ra được **tình yêu của Thiên Chúa**. Đó là nguồn gốc mọi tình phụ tử trên trời dưới đất (Ephêsô 3, 15). Thiên chức làm cha mẹ nhằm nhủ những bậc phụ huynh có trách nhiệm thông truyền đức tin cho các thế hệ kế tiếp. Cha mẹ là những Giáo lý viên đầu tiên cho con cái. Hãy giới thiệu cho con cái biết Thiên Chúa ngay khi con còn bé bằng những lời cầu nguyện bập bẹ đơn sơ và cử chỉ đơn giản như làm dấu Thánh giá, chấp tay, cúi đầu, bằng những lời cầu nguyện ngắn gọn, những nội dung giáo lý căn bản, những câu chuyện Thánh Kinh. Nếu được cha mẹ ân cần chỉ bảo, sẽ tạo nơi con em một nền tảng giáo lý vững chắc và một đời sống thiêng liêng sâu đậm sau này. Trách nhiệm của cha mẹ không dừng lại ở đó, mà còn thể hiện qua việc **hướng dẫn, nhắc nhở con em mình đi học giáo lý, tham gia hội đoàn đạo đức** để được trưởng thành hơn trong đời sống đức tin.



Tình thương của cha mẹ dành cho con cái là dấu chỉ cho con cái nhận ra được tình yêu của Thiên Chúa dành cho mọi người. Cha mẹ là những người thể hiện tình yêu của Thiên Chúa. Có thể nói cha mẹ làm cho tình yêu của Thiên Chúa được “mặc khải” qua cuộc sống của mình.

Cha mẹ có trách nhiệm thông truyền đức tin cho con cái. Có nghĩa là gì? Là truyền thụ lại những điều mình tin và những điều mình cảm nghiệm về giá trị của đức tin trong đời sống cụ thể của mình. Như thế những người làm cha mẹ cần phải sống đức tin của mình một cách sâu đậm, mới có thể cảm nhận được

giá trị của ơn Chúa trong cuộc đời của mình. **Sống đức tin** là sống theo sự hướng dẫn của đức tin. Có những điều được Chúa mời gọi có thể hiểu được một cách dễ dàng như được Chúa yêu mến, tin vào Chúa thì sẽ có được sự sống đời đời, nhưng có những điều cần phải đặt mình dưới sự hướng dẫn của Giáo hội, mới có thể hiểu được ý nghĩa sâu xa của nó. Đặc biệt là khi phải cọ xát với những lời mời gọi của Chúa và những lợi ích trước mắt như sự công bình, giá trị của tình yêu, hy sinh cho tha nhân.

Để có thể hiểu được điều Chúa muốn nơi con người, cần phải đặt mình trong toàn bộ chương trình cứu rỗi và tập sống trong cái nhìn yêu thương của Ngài. Đôi lúc cảm thấy lời mời gọi của Ngài khó thực hiện quá, nhưng khó chứ không phải là không có thể. Người ta chỉ có thể thực hiện được điều khó, khi biết rõ lý do của sự cố gắng này.

Một trong những điều mà những đôi vợ chồng trẻ Công giáo ngày nay phải đối mặt là làm sao có thể dung hòa giữa tình yêu vợ chồng và việc sinh sản con cái một cách có trách nhiệm. Nói đến tình yêu là nói đến một hành vi trao hiến hỗ tương một cách có trách nhiệm, chứ không phải đơn thuần chỉ là một đòi hỏi bản năng. Những cử chỉ âu yếm vợ chồng giúp cho đôi bạn hiểu nhau hơn, an ủi nhau nhiều hơn, nhờ thế mở ra sự hiệp thông giữa hai người, chứ không đóng kín trong sự thỏa mãn của mỗi người một cách ích kỷ.

2. Sứ mệnh tôn trọng và bảo vệ sự sống

Thánh Kinh nói với chúng ta: Thiên Chúa là Đấng hằng sống. Người chia sẻ và thông ban sự sống cho con người, vì con người được tạo dựng giống hình ảnh của Thiên Chúa (St 1, 27), Thiên Chúa chúc lành và nâng niu sự sống con người, ngay từ lúc vừa được hình thành trong lòng mẹ. Đến lượt mình, con người được cộng tác với Thiên Chúa để thông ban sự sống mình đã nhận. Mặc dầu, có khả năng thông truyền sự sống, nhưng con người không có quyền năng hủy hoại sự sống của mình. **Đức chân phước Gioan Phaolô II** đã viết: **"Sự sống của con người là thánh thiêng, nó mang tính bất khả xâm phạm, được khắc ghi trong lòng người, trong lương tâm con người"** (Thông điệp Tin mừng Sự sống, số 40). Vì sự

sống là ân ban của Thiên Chúa, là vốn quý giá nhất của đời người, ***nên sự sống của con người phải được tôn trọng và bảo vệ*** một cách tuyệt đối. (Sách GLGHCG). Con người dù đẹp hay xấu, thông minh hay tối dạ, đều là người đã được Thiên Chúa dựng nên, yêu thương và cứu chuộc. Do đó, những can thiệp của khoa học nhằm lựa chọn giới tính, những hành vi phá thai, làm chết êm dịu... đều đi ngược với phẩm giá con người và chống lại Thiên Chúa. Những lớp giáo lý hôn nhân cần phải giúp các học viên hiểu rõ giáo huấn này. Các bậc làm cha mẹ cần phải hiểu biết để dạy con cái mình tôn trọng và bảo vệ sự sống.

3. Sứ mệnh truyền giáo của gia đình Công giáo

Chúa Giêsu trao cho Giáo hội sứ mệnh loan báo Tin Mừng, nên mỗi gia đình Công giáo phải là **chứng nhân của Chúa Kitô**, tỏa sáng Tin Mừng, ơn cứu chuộc, lòng yêu thương của Thiên Chúa giữa anh chị em đồng loại.

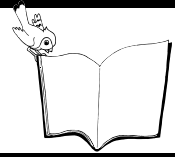
Muốn chu toàn sứ mệnh truyền giáo, các gia đình Công giáo phải làm gì?

1-. Phải sống đạo thật: Mỗi gia đình chúng ta phải là một tấm gương trong phản chiếu Tin Mừng của Chúa Kitô. Nếu làm được điều này, mỗi gia đình sẽ tạo được một sức hút lôi cuốn, có sức thuyết phục, có thể chinh phục được nhiều người khác để giới thiệu Thiên Chúa cho họ. Đưa Thiên Chúa đến gần họ và đưa họ đến gần Thiên Chúa.

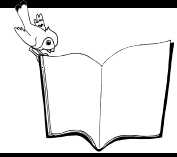
2-. Phải sống cởi mở: Niềm nở đón tiếp mọi người với tình huynh đệ, đón nhận mọi người đến với mình và làm cho mọi người gặp được nơi mình một tình bạn chân thật, sẵn sàng phục vụ mọi người.

3-. Biết liên đới hòa mình với mọi người, sẵn sàng phục vụ mọi người, không loại trừ ai, theo gương Mẹ Maria, mau mắn lên đường giúp đỡ người chị họ trong lúc khó khăn.

4-. Kết nghĩa với một gia đình ngoài Công giáo: Kết thân với họ, hằng ngày cầu nguyện cho họ, nâng thăm viếng họ, chia sẻ vui buồn với họ, thỉnh thoảng mời họ tham gia các việc từ thiện hay đi dự lễ Nhà thờ cầu nguyện với Đức Mẹ hay với Chúa.



SỐNG LỜI CHÚA

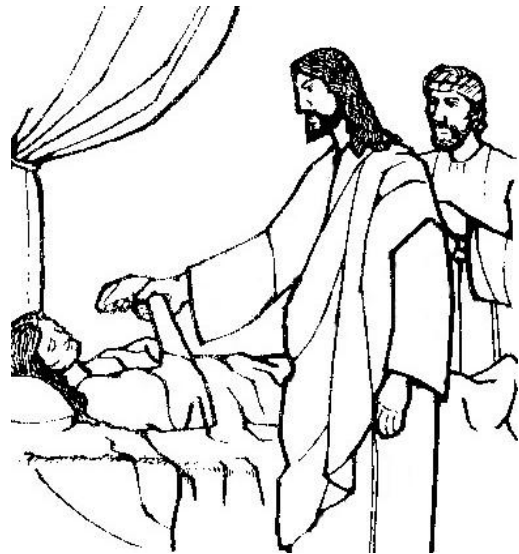


Lm Pet Đình Quang Mạnh Hùng

CHÚA NHẬT 5 THƯỜNG NIÊN B (Mc 1, 29-39)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô

Khi ấy, Chúa Giêsu ra khỏi hội đường, Người cùng với Giacôbê và Gioan đến nhà Simon và Anrê. Lúc ấy bà nhạc gia của Simon cảm sốt nằm trên giường, lập tức người ta nói cho Người biết bệnh tình của bà. Tiến lại gần, Người cầm tay bà, và nâng đỡ dậy. Bà liền khỏi cảm sốt và đi tiếp đãi các ngài.



Chiều đến, lúc mặt trời đã lặn, người ta dẫn đến Người tất cả những bệnh nhân, tất cả những người bị quỷ ám: và cả thành tụ họp trước cửa nhà. Người chữa nhiều người đau ốm những chứng bệnh khác nhau, xua trừ nhiều quỷ, và không cho chúng nói, vì chúng biết Người.

Sáng sớm tinh sương, Người chỗi dậy, ra khỏi nhà, đi đến một nơi thanh vắng và cầu nguyện tại đó. Simon và các bạn chạy đi tìm Người. Khi tìm thấy Người, các ông nói cùng Người rằng: "Mọi người đều đi tìm Thầy". Nhưng Người đáp: "Chúng ta hãy đi đến những làng, những thành lân cận, để Ta cũng rao giảng ở đó nữa". Và Người đi rao giảng trong các hội đường, trong khắp xứ Galilêa và xua trừ ma quỷ.

Chia sẻ Lời Chúa

Tôi đã trở thành nô lệ của mọi người

G 7, 1-4. 6-7

"Tựa người nô lệ mong bóng mát, như kẻ làm thuê đợi tiền công, cũng thế, gia tài của tôi là những thánng vô vọng, số phận của tôi là những đêm đau khổ ê chề."

Cuộc đời con người, nếu không có Chúa, chỉ là kiếp nô lệ không bao giờ thấy bóng mát, gia tài chỉ là những thánng ngày vô vọng. Nhưng khi con người có Chúa trong lòng, thì họ cũng lại muốn trở thành kiếp nô lệ. Nô lệ có Chúa hoàn toàn khác xa với nô lệ không có Chúa. Nô lệ không có Chúa sẽ trở về bụi tro, còn người có Chúa, sẵn sàng trở thành nô lệ để cứu những người nô lệ. Nô lệ có Chúa là có sức mạnh biến đổi để trở nên vĩnh cửu.

1Cr 9, 16-19. 22-23

"Khốn thân tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng! Tôi mà tự ý làm việc ấy, thì mới đáng Thiên Chúa thưởng công; còn nếu không tự ý, thì đó là một nhiệm vụ Thiên Chúa giao phó."

Người có Chúa là người mang Tin mừng trong lòng. Tin mừng Chúa sẽ thôi thúc để con người bắt buộc phải nói, phải thi hành điều Chúa muốn. Tin mừng chính là sức mạnh cho thân phận phàm nhân yếu đuối!

"Phải, tôi là một người tự do, không lệ thuộc vào ai, nhưng tôi đã trở thành nô lệ của mọi người, hầu chinh phục thêm được nhiều người."

Sức mạnh Tin mừng làm cho con người biết hy sinh, hạ mình để cứu anh chị em mình. Sức mạnh Tin mừng trước hết giúp cho con người được tự do, rồi khi đã được tự do rồi, họ hoàn toàn có sức mạnh mới để sẵn sàng mang kiếp nô lệ, nhưng là để cứu những người nô lệ...

Mc 1, 29-39

"Lúc đó, bà mẹ vợ ông Si-môn đang lên cơn sốt, nằm trên giường. Lập tức họ nói cho Người biết tình trạng của bà. Người lại gần, cầm lấy tay bà mà đỡ dậy; cơn sốt dứt ngay và bà phục vụ các ngài."

Phép lạ Đức Giêsu chữa cho mẹ vợ ông Phê-rô, minh chứng nơi Người có sức mạnh, trên bệnh tật và nhất là trên ma quỷ là sự chết. Con người tuyệt vọng, nay có Đức Giêsu là sức mạnh vượt trên cái chết, trên cái giới hạn của phạm nhân.

"Người bảo các ông: "Chúng ta hãy đi nơi khác, đến các làng xã chung quanh, để Thầy còn rao giảng ở đó nữa, vì Thầy ra đi cốt để làm việc đó."

Đức Giêsu đến trần gian không phải để làm bác sĩ chữa bệnh, nhưng hơn thế rất nhiều, Người là Thiên Chúa mang Lời Hằng Sống đến cho con người. Vì thế, công việc chính yếu của Đức Giêsu là rao giảng Lời Thiên Chúa, Lời đem lại sức mạnh mới, sự sống vĩnh cửu cho con người. Chúng ta cũng cần xét lại xem, chúng ta muốn Chúa chữa bệnh, hay khát khao lắng nghe Lời Chúa và thi hành Lời ấy!

CHÚA NHẬT 6 THƯỜNG NIÊN B (Mc 1, 40-45)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô



Khi ấy, có một người bệnh cùi đến van xin Chúa Giêsu và quỳ xuống thưa Người rằng: "Nếu Ngài muốn, Ngài có thể khiến tôi nên sạch". Động lòng thương, Chúa Giêsu giơ tay đặt trên người ấy và nói: "Ta muốn, anh hãy khỏi bệnh". Tức thì bệnh cùi biến mất và người ấy được sạch. Nhưng Người nghiêm nghị bảo anh đi ngay và dặn rằng: "Anh hãy ý tứ đừng nói cho ai biết, một hãy đi trình diện cùng

trưởng tế và dân của lễ theo luật Môsê để minh chứng mình đã được khỏi bệnh". Nhưng đi khỏi, người ấy liền cao rao và loan truyền tin đó, nên Chúa Giêsu không thể công khai vào thành nào được. Người dừng lại ở ngoài thành, trong những nơi vắng vẻ, và người ta từ khắp nơi tuôn đến cùng Người.

Chia sẻ Lời Chúa

Nếu Ngài muốn

Lv 13, 1-2. 45-46

"Khi trên da thịt người nào phát ra nhọt, lác hoặc đốm, và cái đó trở thành vết thương phong hủi, thì người ta sẽ đưa người ấy đến với tư tế A-ha-ron hoặc với một trong các tư tế, con của A-ha-ron."

Đau ốm bệnh tật và sự chết, gợi cho chúng ta thân phận phàm nhân hữu hạn. Khi con người lâm cảnh khốn khó, chúng ta hãy biết chạy đến với Chúa qua những người của Chúa, cụ thể trong sách Lê-vi, là các tư tế A-ha-ron. Càng hiểu thân phận hữu hạn của mình, con người mới biết chạy đến với Chúa tha thiết hơn.

1Cr 10, 31-11, 1

"Vậy, dù ăn, dù uống, hay làm bất cứ việc gì, anh em hãy làm tất cả để tôn vinh Thiên Chúa."

Trong mọi hoàn cảnh và trong tất cả mọi công việc, chúng ta không làm theo ý riêng mình, không làm để tôn vinh mình, nhưng làm vì ý Chúa và để tôn vinh Thiên Chúa. Chỉ khi chúng ta làm theo ý Chúa, chúng ta mới tôn vinh Người. Chính khi biết chạy đến với Chúa, lắng nghe và làm theo ý Người, con người được chữa lành thể xác và tâm hồn, và được cứu sống.

Mc 1, 40-45

"Có người bị phong hủi đến gặp Người, anh ta quỳ xuống van xin rằng: "Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi được sạch."

Trong mọi lời cầu nguyện, chúng ta luôn luôn ưu tiên cho thánh ý Chúa. Nếu Chúa muốn, chứ không phải là con muốn! Chính Đức Giêsu cũng cầu nguyện khi đối diện với cái chết: "Lạy Cha nếu có thể!". Chúng ta tìm kiếm ý Chúa, vì đó là sự khôn ngoan đích thực giải quyết mọi khó khăn của chúng ta.

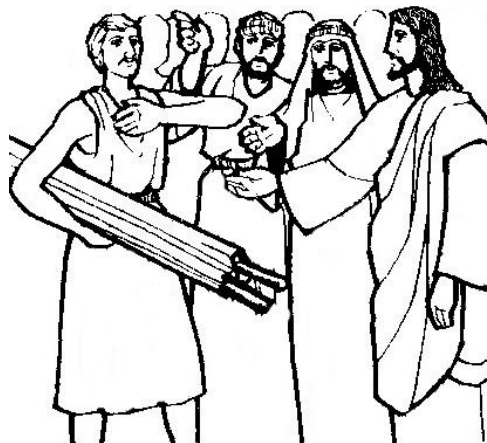
Nhưng Người nghiêm giọng đuổi anh đi ngay, và bảo anh: "Coi chừng, đừng nói gì với ai cả, nhưng hãy đi trình diện tư tế, và vì anh đã được lành sạch, thì hãy dâng những gì ông Mô-sê đã truyền, để làm chứng cho người ta biết."

Chúa Giêsu luôn luôn là muốn những điều tốt đẹp nhất cho con người chúng ta. Cụ thể Chúa đã chữa lành cho người bệnh phong. Nhưng không chỉ là chữa bệnh thân xác, chuyện quan trọng hơn là cho anh đức tin để nhận ra Chúa Giêsu là Đấng cứu anh khỏi chết, chữa anh thành người con của Chúa. Và để thể hiện đức tin ấy, Chúa muốn anh phải trình tư tế như luật Mô-sê. Nếu tin vào Chúa Giêsu, anh hãy thi hành điều người muốn. Chúa có thể ban nhưng không mọi sự cho con người, nhưng chỉ những ai tin mới xứng đáng giữ được ơn lành Chúa ban. Chính vì thế, nếu tin vào Thiên Chúa, chúng ta thi hành những điều luật Chúa dạy, với tấm lòng tin tưởng phó thác, và chờ đợi Chúa thi ân...

CHÚA NHẬT 7 THƯỜNG NIÊN B (Mc 2, 1-12)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô

Sau ít ngày, Chúa Giêsu lại trở về Capharnaum. Nghe tin Người đang ở trong nhà, nhiều người tuôn tới đông đảo, đến nỗi ngoài cửa cũng không còn chỗ đứng, và Người giảng dạy họ. Người ta mang đến cho Người một kẻ bất toại do bốn người khiêng. Vì dân chúng quá đông, không thể khiêng



đến gần Người được, nên họ dỡ mái nhà trên chỗ Người ngồi một chỗ to, rồi thòng chiếc chõng với người bất toại xuống. Thấy lòng tin của họ, Chúa Giêsu nói với người bất toại rằng: "Hỡi con, tội lỗi con được tha". Lúc ấy, có một ít luật sĩ ngồi đó, họ thầm nghĩ rằng: "Sao ông này lại nói thế? Ông nói phạm thượng. Ai có quyền tha tội, nếu không phải là một mình Thiên Chúa". Chúa Giêsu biết tâm trí họ nghĩ như vậy, liền nói với họ: "Tại sao lòng các ông nghĩ như thế? Nói với người bất toại này: 'Tội lỗi con được tha' hay nói: 'Hãy chỗi dậy vác chõng mà đi', chẳng nào dễ hơn? Nhưng (nói thế là) để các ông biết Con Người có quyền tha tội dưới đất". Người nói với kẻ bất toại: "Ta truyền cho con hãy chỗi dậy, vác chõng mà về nhà". Lập tức người ấy đứng dậy, vác chõng ra đi trước mặt mọi người, khiến ai nấy sửng sốt và ngợi khen Thiên Chúa rằng: "Chúng tôi chưa từng thấy như thế bao giờ".

Chia sẻ lời Chúa

"Này con, con đã được tha tội rồi."

Is 43, 18-19. 21-22. 24b-25

"Nhưng chính Ta đây, vì danh dự của Ta, Ta sẽ xoá bỏ các tội phản nghịch của người, và không còn nhớ đến lỗi lầm của người nữa."

Chúng ta được tha tội, được ban ơn thánh hóa, được trở nên con cái Thiên Chúa, đó không phải là do công trạng của chúng ta, không phải do những nỗ lực, hy sinh và cố gắng mà chúng ta được làm con Chúa, nhưng trước hết, đó là bởi danh dự của Chúa, bởi danh Chúa là Đấng Yêu Thương và Trung Tín. Chính bởi Chúa yêu thương và trung tín, mà con người được Chúa ban ơn biến đổi, để con người biết cố gắng, hy sinh và tin tưởng trong kế hoạch yêu thương nhiệm mầu của Thiên Chúa.

2Cr 1, 18-22

"Vì Đức Kitô Giêsu, Con Thiên Chúa, Đấng mà chúng tôi, là Xin-va-nô, Ti-mô-thê và tôi, rao giảng cho anh em, đã không

vừa là "có" vừa là "không", nhưng nơi Người chỉ toàn là "có". Quả thật, mọi lời hứa của Thiên Chúa đều là "có" nơi Người."

Lời Thiên Chúa hứa ban sự sống vĩnh cửu cho con người, nay được thực hiện nơi Đức Giêsu Kitô. Vì thế, trong Đức Giêsu, nghe và giữ lời Đức Giêsu, chúng ta thấy được kế hoạch nhiệm mầu của Thiên Chúa. Những gì Chúa hứa, đều phải được thực hiện nơi Đức Giêsu. Con người yếu đuối và tội lỗi, nay được Đức Giêsu ban ơn, ban sức mạnh và sự sống mới. Chúng ta có được gì là bởi ơn Chúa giúp, để chúng ta có thể xứng đáng sống tốt và thánh thiện.

Mc 2, 1-12

"Thấy họ có lòng tin như vậy, Đức Giêsu bảo người bại liệt: 'Này con, con đã được tha tội rồi.'"

Con người yếu đuối và tội lỗi, nay được ơn tha tội. Ơn tha thứ ấy chính là Đức Giêsu. Vì vậy, Đức Giêsu chính là sự Trung Tín của Thiên Chúa đối với con người. Nếu chúng ta tin vào Chúa Giêsu, tin vào Lời của Người, rồi chúng ta sẽ thấy Lời Chúa mang lại ơn tha thứ và thánh hóa cuộc đời tội lỗi của chúng ta.

"Người bảo họ: 'Sao trong bụng các ông lại nghĩ những điều ấy? Trong hai điều: một là bảo người bại liệt: 'Con đã được tha tội rồi', hai là bảo: 'Đứng dậy, vác lấy chõng của con mà đi', điều nào dễ hơn?'"

Nói lời tha tội xem ra dễ hơn phép lạ đứng dậy của người bại liệt. Nhưng hai vấn đề này hệ tại bởi đức tin của con người. Tha tội luôn luôn là điều khó khăn hơn nhiều so với phép lạ thể lý của người bại liệt. Phép lạ chữa bệnh, bác sĩ giỏi có thể làm được, nhưng tha tội thì chỉ một mình Thiên Chúa thôi. Ơn tha tội mới là phép lạ quan trọng quyết định sự đổi mới hoàn toàn của con người. Hết bại liệt nhưng còn tội lỗi thì cũng chẳng hơn gì. Chính vì thế, người có đức tin cần ơn tha tội hơn nhiều so với việc hết bệnh tật. Vì những người Do Thái kém tin, nên cần phép lạ thể lý, và Chúa cũng yêu thương họ nên sẵn sàng làm

phép lạ chữa bệnh trước mắt các ông, để các ông tin vào Chúa. Và khi dám tin vào Chúa, người ta biết nghe theo và thi hành để được ơn tha tội, điều này quan trọng hơn nhiều...

CHÚA NHẬT 1 MÙA CHAY B (Mc 1, 12-15)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô

Khi ấy, Thánh Thần thúc đẩy Chúa Giêsu vào hoang địa và Người ở đó suốt bốn mươi đêm ngày, chịu Satan cám dỗ, sống chung với dã thú và các Thiên Thần hầu hạ Người.

Sau khi Gioan bị bắt, Chúa Giêsu sang xứ Galilêa, rao giảng Tin Mừng của nước Thiên Chúa, Người nói: "Thời giờ đã mãn, và nước Thiên Chúa đã gần đến; anh em hãy ăn năn sám hối và tin vào Tin Mừng".



Chia sẻ Lời Chúa

"Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng."

St 9, 8-15

"Ta lập giao ước của Ta với các ngươi: mọi xác phàm sẽ không còn bị nước hồng thủy huỷ diệt, và cũng sẽ không còn có hồng thủy để tàn phá mặt đất nữa."

Việc làm trước tiên của mỗi chúng ta khi bước vào mùa Chay thánh, đó là đáp lại tiếng Chúa Giêsu mời gọi: Hãy sám hối. Sám hối là trở về giao ước của Chúa với cha ông chúng ta. Trở về với giao ước của Chúa đã ký kết với ông No-ê, rằng con người sẽ không còn bị đại hồng thủy tiêu diệt nữa, con người không còn phải chết nữa. Nếu chúng ta biết sám hối, chúng ta sẽ nhớ lại giao ước của Chúa, và biết tin vào Lời Người chỉ dẫn để có thể thoát khỏi án chết.

1Pr 3, 18-22

"Chính Đức Kitô đã chịu chết một lần vì tội lỗi - Đấng Công Chính đã chết cho kẻ bất lương - hầu dẫn đưa chúng ta đến cùng Thiên Chúa."

Sám hối để có thể nhận ra cái chết của Đức Giêsu là cái chết của Người Công Chính. Đức Giêsu chết là bởi con người tội lỗi, độc ác nên sẵn sàng giết kẻ lành. Nhưng chính bởi Đức Giêsu là kẻ lành, là Đấng Trọn Lành, nên con người may phước nhận được ơn tha thứ, vì Người không kết án ai bao giờ, Người cũng không muốn kẻ ác phải chết, nhưng muốn nó ăn ăn sám hối để được sống với Người.

Mc 1, 12-15

"Thần Khí liền đẩy Người vào hoang địa. Người ở trong hoang địa bốn mươi ngày, chịu Xa-tan cám dỗ, sống giữa loài dã thú, và có các thiên sứ hầu hạ Người."

Đức Giêsu mang thân phận con người như bao con người, cũng phải chịu cám dỗ để minh chứng niềm tin tưởng tuyệt đối của Người với Thiên Chúa Cha. Nhờ một người đã tin thác hoàn toàn vào Thiên Chúa Cha, nên đã được phục sinh, để mở con đường mới, con người duy nhất đưa con người về Nước Trời, đó chính là con đường Giêsu.

"Sau khi ông Gio-an bị nộp, Đức Giêsu đến miền Ga-li-lê rao giảng Tin Mừng của Thiên Chúa. Người nói: "Thời kỳ đã mãn, và Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng."

Ông Gio-an bị nộp, người công chính, người của Chúa bị giết, điều này chứng tỏ con người bộc lộ cái tội lỗi. Nhưng cũng chính khi con người tội lỗi nhất là giết con Thiên Chúa và các ngôn sứ của Chúa, thì Chúa lại gửi Con của Người để chết thay chúng ta. Tất cả là vì Chúa Yêu Thương và Trung Tín.

Khi con người tội lỗi nhất, cũng là lúc thế gian mãn kỳ, thế gian kết thúc, để Nước Thiên Chúa ngự trị. Những gì thuộc thế gian sẽ kết thúc theo hạn kỳ của thế gian, nhưng ai thuộc về Thiên Chúa, sẽ được bước sang thế giới mới, thế giới cứu độ của Thiên Chúa hằng sống.

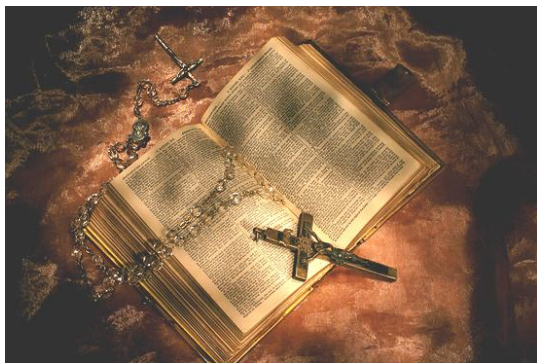
HỌC HỎI LINH ĐẠO

Lòng Chúa Thương Xót trong Thánh Kinh

BBT (Chuyển ngữ từ TheDivineMercy.org)

LTS. Bài viết này dựa vào Tông thư "Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót" [Rich in Mercy (Anh ngữ), Dives in Misericordia (La ngữ)] của Chân phước Giáo hoàng Gioan Phaolô II. Đây là loại bài "cao cấp" nên rất khó lĩnh hội ngay, vì thế bạn cần đọc chậm và suy nghĩ nhiều theo linh hứng của Chúa Thánh Thần. Đừng đọc cả một lúc, mỗi lần đọc một ít. Chúc bạn được Chúa Thánh Thần linh hứng để hiểu đúng linh đạo này. Xin mời bạn!

Khi diễn tả Lòng Chúa Thương Xót (LCTX), các sách Cựu ước dùng 2 cách diễn tả đặc biệt, mỗi câu đều có một sắc thái khác nhau về ngữ nghĩa.



Trước hết, thuật ngữ "hesed" ngụ ý một thái độ sâu sắc của "lòng tốt". Khi điều này được thiết lập giữa hai cá nhân, họ không chỉ muốn tốt cho nhau mà họ còn tin tưởng nhau bằng sự thề hứa trong lòng, và trung thành với nhau. Vì "hesed" cũng có nghĩa về ân huệ hoặc yêu thương, điều này xảy ra đúng theo nền tảng của lòng trung thành. Sự thật là sự tận tụy được nói tới không chỉ là đặc tính luân lý mà còn hầu như là đặc tính pháp lý tạo sự khác biệt.

Cựu ước dùng từ "hesed" để nói về Thiên Chúa, điều này luôn xảy ra khi liên kết với giao ước mà Thiên Chúa đã thiết lập với dân Israel. Đối với Thiên Chúa, giao ước này là tặng phẩm

và ân huệ dành cho dân Israel. Do đó, Thiên Chúa đã hứa tôn trọng giao ước, "hesed" cũng cần một ý nghĩa hợp pháp phù hợp với giao ước.

Lời hứa theo pháp lý về phần Thiên Chúa bắt buộc dân Israel không được vi phạm giao ước và phải tôn trọng các điều kiện của giao ước. Nhưng ở điểm này, "hesed" không là pháp lý, được mặc khải phương diện sâu xa hơn, cho thấy chính nó là gì ngay từ đầu, nghĩa là tình yêu đã được trao ban, **tình yêu mạnh hơn sự phản trắc và ân sủng mạnh hơn tội lỗi.**

Lòng tin trung này đối với con-gái-bất-trung-của-dân-tộc: *"Ngay cả lũ chó rừng cũng biết chìa vú cho con bú, thế mà con gái dân tôi lại dữ dằn hung bạo như đà điểu chốn hoang địa khô cằn. Thiếu nữ dân tôi gian ác tầy trời vượt xa cả Xô-đôm tội lỗi; thành đó bị đổ nhào trong nháy mắt, chẳng cần ai phải nhúng tay vào"* (Ac 4:3, 6). Tóm lại, đối với Chúa, đó là lòng tin trung đối với chính Ngài. Điều này trở thành hiển nhiên thường xuyên ở cả hai dạng "tận tụy" mà chúng ta gặp (ân sủng và tin trung), có thể được coi là trường hợp của *phép thể đôi* (hendiadys, cách dùng liên từ "và" giữa 2 từ ngữ), ví dụ: Xh 34:6; 2 Sm 2:6; 15:20; Tv 25 [24]:10; 40 [39]:11-12; 85 [84]:11; 138 [137]:2; Mi 7:20).

"Người hãy nói với nhà Israel: Đức Chúa là Chúa Thượng phán thế này: Hỡi nhà Ít-ra-en, không phải vì các người mà Ta hành động, mà vì danh thánh của Ta đã bị các người xúc phạm giữa các dân các người đã đi đến" (Ed 36:22). Do đó mà dân Israel, mặc dù nhiều tội lỗi vì vi phạm giao ước, không thể yêu cầu "hesed" của Thiên Chúa theo pháp lý, nhưng họ có thể và phải tiếp tục hy vọng và tin sẽ được điều đó, vì Thiên Chúa của giao ước thực sự "chịu trách nhiệm về tình yêu của Ngài".

Thành quả của tình yêu này là ơn tha thứ và phục hồi ân sủng, tái lập giao ước nội tại. Từ ngữ thứ hai theo thuật ngữ Cựu ước xác định Lòng Thương Xót là "rahamim".

Đây là sự khác biệt của "hesed". Trong khi "sự tận tụy" làm nổi bật lòng tin trung của "trách nhiệm đối với tình yêu của mình" (theo nghĩa nam tính), "rahamim" theo chính nguyên ngữ đã bao hàm tình yêu của người mẹ (rehem = tử cung).

Từ hệ lụy nguồn gốc và sâu xa – thực sự là sự kết hợp – liên kết người mẹ với đứa con làm nảy sinh mối quan hệ đặc biệt với đứa con, một tình yêu đặc biệt. Với tình yêu này, người ta có thể nói rằng đó là “hoàn toàn cho không”, vô điều kiện, và về phương diện này nó cấu thành sự cần thiết nội tại: Tình trạng cấp bách của con tim.

Như vậy, đó là sự biến đổi “nữ tính” của lòng tin trung nam tính đối với chính nó được diễn tả bằng từ ngữ “hesed”. Đối với nền tảng tâm lý này, “rahamim” phát sinh một loạt cảm xúc, kể cả lòng tốt và dịu dàng, kiên nhẫn và hiểu biết, nghĩa là **sẵn sàng tha thứ**.

Cựu ước quy cho Thiên Chúa các đặc tính này khi dùng thuật ngữ “rahamim” để nói về Ngài. Chúng ta đọc thấy trong sách Isaia: *“Có phụ nữ nào quên được đứa con thơ của mình, hay chẳng thương đứa con mình đã mang nặng đẻ đau? Cho dù nó có quên đi nữa, thì Ta, Ta cũng chẳng quên người bao giờ”* (Is 49:15).

Tình yêu này là lời cảm tạ tín thành đối với sức mạnh mẫu nhiệm của tình mẫu tử, được diễn tả trong Cựu ước bằng nhiều cách: Cứu thoát khỏi mọi nguy hiểm, nhất là thoát khỏi kẻ thù; tha thứ tội lỗi – của từng người và của cả toàn dân Israel – cuối cùng là sẵn sàng làm trọn lời hứa và niềm cậy trông, mặc dù nhân loại bất trung, như chúng ta thấy trong sách Hôsê: *“Ta sẽ chữa chúng khỏi tội bất trung, sẽ yêu thương chúng hết tình, vì cơn giận của Ta sẽ không còn đeo đuổi chúng”* (Hs 14:5).

Theo cách nói của Cựu ước, chúng ta cũng thấy những cách diễn tả khác, ngụ ý nhiều cách đối với ngữ cảnh cơ bản. Nhưng cả hai cách nói trên đều đáng lưu ý đặc biệt, cho thấy rõ phương diện theo thuyết hình người nguyên thủy (original anthropomorphic aspect): Khi diễn tả LCTX, các tác giả Kinh thánh dùng cách nói phù hợp với lương tâm và kinh nghiệm của những người đương thời.

Thuật ngữ Hy Lạp theo bản dịch “Bảy Mười” (1) không cho thấy như bản cổ ngữ Do Thái: Vì thế nó không đưa ra tất cả sự khác biệt về ngữ nghĩa riêng đối với văn bản gốc. Dù ở mức nào, Tân ước cũng dựa vào sự phong phú và độ sâu ghi dấu cổ.

Theo cách này, chúng ta thừa hưởng từ Cựu ước – theo cách tổng hợp – không chỉ phong phú về cách diễn tả được các sách đó dùng để xác định LCTX, mà còn về “tâm lý” của Thiên Chúa theo thuyết hình người: Hình ảnh về tình yêu khắc khoải của Ngài, khi tiếp xúc với điều ác, nhất là với tội lỗi của cá nhân và dân tộc, được biểu hiện là LTX.

Hình ảnh này được tạo nên không chỉ về ngữ cảnh tổng quát của động từ “hanan” mà còn về ngữ cảnh của từ ngữ “hesed” và “rahamim”. Thuật ngữ “hanan” diễn tả một khái niệm rộng hơn, thực sự có nghĩa là cách biểu hiện của ân sủng, liên quan một bản chất kiên định (constant predisposition) là khoan hồng, nhân từ và thương xót.

Thêm vào các yếu tố ngữ nghĩa, khái niệm của Cựu ước về LCTX cũng được tạo nên từ những gì bao hàm trong động từ “hamal”, theo nghĩa đen là “tha chết” (một kẻ thù chiến bại) nhưng cũng “tỏ lòng thương xót và trắc ẩn”, vì thế mà tha thứ và miễn trừ tội lỗi.

Còn có thuật ngữ “hus” diễn tả lòng thương xót và trắc ẩn, nhưng đặc biệt mang ý nghĩa xúc động. Các thuật ngữ này xuất hiện ít hơn trong các văn bản Kinh thánh khi diễn tả LCTX.

Ngoài ra, nên chú ý từ ngữ “emet” đã được nói tới. Nó có nghĩa ban đầu là “sự vững chắc, sự an toàn” (theo Hy ngữ của bản Bảy Mươi là “chân lý”) và khi đó có nghĩa là “lòng thành tín”. Theo cách này, nó có vẻ liên kết với ngữ nghĩa riêng đối với thuật ngữ “hesed”. Ở cả 2 nơi, đó là trường hợp của “hesed”, nghĩa là lòng thành tín mà Thiên Chúa thể hiện tình yêu của Ngài đối với dân, trung thành với điều Ngài hứa là sẽ làm trọn trong tình mẫu tử của Mẹ Thiên Chúa (x. Lc 1:49-54), như Kinh thánh nói: *“Chúa sẽ trọn bề nhân nghĩa với tổ tiên và nhớ lại lời xưa giao ước”* (Lc 1:72). Đây cũng là trường hợp của LCTX theo nghĩa của từ “hesed”, theo mức của những câu theo sau, những câu mà Dacaria nói về “LTX nhân hậu của Thiên Chúa”, diễn tả rõ ràng nghĩa thứ hai, nghĩa là “rahamim” (bản La ngữ: Viscera Misericordiae), đồng hóa LCTX với tình thương của người mẹ.

(còn tiếp)

BÀI HỌC TỪ CUỘC SỐNG

Chuyện Bạc Tỷ: Tốt và Xấu

Viễn Dzu Tử

Thời gian vừa qua, báo chí đưa hai tin về chuyện bạc tỷ. Hai câu chuyện trái ngược nhau nhưng lại liên quan đến **hai vấn đề cốt lõi của nhân cách con người**, đó là: **tốt** và **xấu**.

Chuyện thứ nhất



Chị Phạm Thị Lành,
người không tham 6 tỷ 6

Chị Phạm Thị Lành, 29 tuổi, quê ở Hồng Ngự (Đồng Tháp), gia đình nghèo nên vợ chồng chị phải lên Bến Lức (Long An) để bán vé số mưu sinh. Người ta gọi chị bằng biệt danh "Lành vé số". Chị Lành **bán thiếu** cho anh Đỗ Ngọc Tuấn, 41 tuổi, cả thảy 10 tấm vé số. Anh Tuấn **chưa trả tiền** cho chị Lành, và chị Lành **chưa giao vé số** cho anh Tuấn.

Chiều ngày 15-11-2011, chị gọi điện cho anh Tuấn "đòi" 200.000 đồng tiền vé số và nói anh đã trúng độc đắc 6,6 tỷ đồng. Anh Tuấn không tin, vẫn tiếp tục bốc hàng sắt chở cho khách, và anh hứa chở hàng xong sẽ có tiền và sẽ đến trả cho chị Lành.

Chị Lành đang bán vé số ở một quán nước. Mọi người xôn xao bàn tán về "tỷ phú" Tuấn. Anh Tuấn vẫn nghĩ mọi người "đùa dai" nên chọc mình cho vui. Nhưng "Lành vé số" quả quyết anh Tuấn đã trúng độc đắc thật, và chỉ "xin lại" 200.000 đồng tiền vốn.

Chúng ta đã nghe nhiều chuyện "dở khóc, dở cười" về chuyện trúng số độc đắc. Có những người dò dùm người khác, thấy trúng và đã "ém" đi. Người Việt có câu: "Tham thì thâm". Tham hay không, thường thì khó nhận ra, nhưng khi thấy cái gì

của người khác – nhất là với số tiền lớn – mà không tham, đó mới thật là người “trong sạch”. Người ta thường có câu “nói vui” mà rất thâm thúy: *“Cho không lấy, thấy không xin, kín thì rình, hở thì rình”*. Mới đầu tưởng người này không tham, nhưng cuối cùng lại rất tham.

Chị Lành còn giữ các tấm vé số, còn anh Tuấn chưa trả tiền mua vé số. Nếu chị Lành là người tham, chị có thể “ẵm” trọn và “biến mất” khỏi Bến Lức, không cần “đòi” 200.000 đồng tiền nợ của anh Tuấn. Điều này liên quan vấn đề lương tâm. Ai cũng có lương tâm, nhưng vấn đề là lương tâm đó còn “đúng đắn” hay đã “méo mó”. Chị “Lành vé số” tuy nghèo đến nỗi “không có cục đất chọi chim” nhưng lương tâm chị còn trong sáng, và lương tâm ấy đã không cho phép chị “tham của người”.

Người ta hỏi sao chị không “ém” các tờ vé số thì chị “hồn nhiên” nói: *“Mấy tờ vé số này của anh chưa trả tiền, trúng hay trượt cũng là của anh, tôi mà không trả thì thiên hạ coi tôi ra gì nữa!”*. Cách nghĩ của chị thật đơn sơ và giản dị, nhưng lại đầy tính nhân bản và đầy chất tâm linh.

Anh Tuấn cũng rất nghèo, anh đã có “thâm niên” chạy xe ba gác 25 năm để mưu sinh, nhưng anh đã “hỉ xả” tặng cho chị Lành 1 tờ vé số trúng độc đắc. Năm hết, tết đến, chắc hẳn tết năm nay gia đình chị Lành luôn đầy ắp tiếng cười và hạnh phúc của những người có tấm lòng thật thà.

Kinh thánh nói: *“Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ”* (Mt 5:3). Đó là một trong Bát Phúc (tám mỗi phúc thật) mà Chúa Giêsu đã xác định. Trong Thập Giới (mười điều răn) có 2 điều liên quan đức bác ái: Giới răn thứ 7 là “chớ lấy của người”, và giới răn thứ 10 là “chớ tham của người”. Dù chị “Lành vé số” có niềm tin tôn giáo hay không, nhưng chị đã làm gương sáng cho chúng ta, và chắc chắn chị cũng được Thiên Chúa chúc lành.

Chuyện thứ nhì

Nguyễn Văn Tèo là giám đốc sở Giao thông Vận tải tỉnh Sóc Trăng, và Trần Văn Tân là giám đốc Trung tâm Đào tạo lái xe loại 3, trực thuộc Trường trung cấp nghề khu vực Đồng bằng

sông Cửu Long. Ngày 26-12-2011, công an đã bắt 2 "nhân vật" này về tội đánh cờ.

Đánh cờ mà có tội ư? Đánh cờ không những không có tội mà còn được khuyến khích chơi vì đánh cờ là môn thể thao trí tuệ. Tuy nhiên, đánh cờ lại là tội phạm đối với Nguyễn Văn Tèo và Trần Văn Tân vì 2 người này không chơi cờ giải trí bình thường mà chơi ăn thua, họ **cược mỗi ván cờ là 5 tỷ đồng!**



Nếu có bạc tỷ, bạn sẽ làm gì?

Đại gia nên phải "khác người", phải "chơi nổi" để chứng tỏ "bản lĩnh" của mình?

"Người ăn không hết, người lần không ra", chuyện đời vẫn vậy. "Người ăn không hết" nên phải phung phí cho "hầu bao" với bốt,

không phải lo vì không phải "mồ hôi, nước mắt" của mình và rồi họ lại có "nguồn" khác. Chỉ khổ cho "người lần không ra", kiếm sống hàng ngày còn chưa đủ, làm cật lực vẫn không thấy đâu, ăn bữa nay lo bữa mai, cuộc sống họ lay lắt, vì thế có những điều mà họ có mơ cũng không bao giờ thấy!

Bạn nghĩ gì về chuyện bạc tỷ? Tốt hay xấu? Nếu có bạc tỷ, bạn sẽ làm gì?

CHIỀU GIÁO ĐƯỜNG

Chiều êm chầm chậm xuống dần
Lâng lâng cầu nguyện nhật lân tiếng chuông
Vang ngân từ tháp Giáo đường
Lung linh ánh sáng yêu thương mỗi ngày
Nhịp chân đếm bước thiên thai
Tìm về hạnh phúc miệt mài tháng năm

Tháng Hai Kính Thánh Gia Thất

Viễn Đông

Ý chung: Cầu xin có nước. Xin Chúa ban cho mọi người có nước sạch và những thứ cần thiết khác cho cuộc sống thường nhật.

Ý truyền giáo: Cầu cho các nhân viên y tế. Xin Chúa nâng đỡ các nhân viên y tế khi họ giúp đỡ những bệnh nhân và những người già ở những vùng miền nghèo khổ nhất thế giới.



Theo truyền thống, Giáo hội Công giáo dành riêng tháng Hai để tôn kính Thánh Gia Thất, mẫu gương hoàn hảo về đời sống giáo dục đối với những người Kitô giáo. Khi cầu nguyện với Thánh Gia Thất, chúng ta suy niệm về mẫu gương của Thánh Gia Thất, cầu xin Thánh Gia Thất nâng đỡ và che chở các gia đình, đồng thời xin Thánh Gia Thất giúp mỗi thành viên gia đình biết trung thành với bốn phận của mình với lòng yêu thương.

Thật lành thánh khi cầu nguyện với Thánh Gia Thất hàng ngày, nhờ vậy mà luôn tập trung vào đời sống gia đình. Hiếu thảo là điều quan trọng vì đạo hiếu đã được Chúa chú trọng và đặt thành giới răn thứ tư: "*Hãy thảo kính cha mẹ*" (Hc 3:1-16). Người ta có thể chọn lựa cho mình nhiều thứ, kể cả cách sống, nhưng không ai có thể chọn cha mẹ cho mình. Vì vậy, dù cha mẹ có thể nào thì con cái vẫn phải làm tròn chữ hiếu.

Không ai biết lúc nào mình từ giã cõi đời này, có thể chỉ trong vài giây phút nữa thôi. Hãy cầu nguyện với Chúa Giêsu, xin Ngài ban cho chúng ta được sự bảo vệ của Đức Mẹ Maria và của Đức Thánh Giuse khi chúng ta trút hơi thở cuối cùng. Đó là lời cầu nguyện cần thiết, nhất là mỗi tối trước khi chúng ta đi ngủ.

Chúa Giêsu có thể đến với chúng ta bằng nhiều cách, nhưng Thiên Chúa lại chọn cách sai Chúa Con sinh vào một **gia đình nghèo**. Như vậy, Ngài đã đặt Thánh Gia Thất làm mẫu gương cho tất cả chúng ta, và đề cao gia đình Kitô giáo hơn mức tự nhiên bình thường.

Mỗi người hãy dâng chính gia đình của mình cho Thánh Gia Thất, trong đó có người Con hoàn hảo, người Mẹ hoàn hảo và người Cha hoàn hảo. Hãy xin Chúa Giêsu giúp chúng ta sống vuông tròn bổn phận làm con cháu, xin Đức Mẹ giúp chúng ta sống tròn bổn phận làm mẹ và làm vợ, và xin Đức Thánh Giuse giúp chúng ta sống tròn bổn phận làm cha và làm chồng. Nhờ Thánh Gia Thất, chúng ta hy vọng cả gia đình mình sẽ được cứu độ và được hưởng hạnh phúc vĩnh cửu nơi Thiên quốc.

ĐGH Leo XIII nói: *"Thực sự không có gì có thể tốt lành và hiệu quả hơn đối với các gia đình Kitô giáo khi suy niệm về mẫu gương của Thánh Gia Thất, vì Thánh Gia Thất bao gồm các nhân đức gia đình"*.

Ơn cứu độ không là hành động riêng tư. Chúa Giêsu ban ơn cứu độ cho nhân loại qua sự Giáng sinh, Tử nạn và Phục sinh của Ngài. Chúng ta phải cùng nhau làm cho ơn cứu độ trở nên hiệu quả, nhất là qua sự hợp tác gia đình. Chính thánh Augustinô quả quyết: *"Chúa không cần hỏi ý kiến con khi Ngài dựng nên con, nhưng phải có sự hợp tác của con khi Ngài cứu độ con"*.

Là một gia đình, là một tổ ấm, chúng ta muốn cùng nhau dùng bữa hoặc làm việc gì đó. Vậy chúng ta cũng hãy cùng nhau cầu nguyện mỗi tối để Ơn Thánh sưởi ấm gia đình chúng ta trở thành Tổ ấm đích thực. *Sống đời gia đình là một Ơn Gọi, nhưng chúng ta chưa thực sự tôn trọng Ơn Gọi ấy đúng mức theo Tôn Ý Thiên Chúa, thậm chí đôi khi còn bị coi thường khi so sánh với các dạng Ơn Gọi khác!*

Lạy Thánh Gia Thất, xin giúp chúng con luôn biết dẫn thân, hy sinh và quên mình để biết yêu thương nhau, can đảm thực hiện đúng vai trò của mỗi thành viên gia đình cho đúng Ý Chúa. Chúng con cầu xin nhân Danh Anh Hai Giêsu, Thiên Chúa của chúng con. Amen.



Giao Thừa Tà Pao

Thom. Aq. Trần Thiên Thu

Vào địa phận Tánh Linh (Bình Thuận), người ta có thể cảm nhận sự bình dị của dân địa phương khi nhìn quang cảnh êm ả của một miền quê chân chất. Thời tiết mát dịu khiến lòng khách hành hương cũng cảm thấy nhẹ nhàng và lắng đọng. Từ xa đã nhìn thấy linh tượng Đức Mẹ Tà Pao trắng nổi trên nền xanh thẫm của núi rừng.

Theo tiếng dân tộc, Tà Pao nghĩa là "giấc mơ đẹp" (Tà: đẹp, Pao: giấc mơ), cũng có thể gọi là Tầm Pao (Tầm là suối, nghĩa là Suối Mơ). Đức Mẹ Tà Pao nghĩa là Đức Mẹ của Giấc Mơ Đẹp. Một tên gọi rất phù hợp với những gì diễn biến tại Tà Pao từ 12 năm qua (năm 1999), kể từ khi có những sự kiện lạ giúp người ta phát hiện tượng Đức Mẹ Tà Pao trên ngọn núi cao (được đặt từ năm 1959).

Chiều 31-12-2011, khách hành hương hân hoan lũ lượt kéo về linh địa Tà Pao. Trời càng tối, khách hành hương càng đông hơn. Một khách hành hương đặc biệt là ĐGM Antôn Vũ Huy Chương, GM Đà Lạt, lần đầu tiên đến linh địa Tà Pao, chủ sự Thánh lễ đón giao thừa 2012 ngay dưới chân Núi Tà Pao.

Chủ đề năm nay là "Xuân Hy Vọng Bên Mẹ Tà Pao". Giao thừa năm nay cũng là ngày lễ Mẹ Thiên Chúa, đồng thời cũng là Ngày Hòa bình Thế giới. 21 giờ, chương trình diễn nguyện đón giao thừa bắt đầu. Nhìn lên lễ đài, người ta thấy ẩn tượng ngay hàng chữ với thể thơ lục bát:

Đến cùng Đức Mẹ Tà Pao

Vững lòng trông cậy, lẽ nào về không

Hai bên lễ đài có câu đối. Bên trái ghi: "Đến Tà Pao, bước hành hương rộn rã", bên phải ghi: "Về bên Mẹ, tin cậy mến đậm đà". Một rừng người, càng lúc càng đông. Ước tính có đến 12.000 khách hành hương.

Trong các đoàn khách hành hương có các cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót và nhiều hội đoàn đến từ nhiều giáo phận (Saigon, Xuân Lộc, Đà Lạt,...), đặc biệt có các anh chị em dân tộc cùng hợp nguyện.

Mở đầu đêm diễn nguyện là bài thánh ca "Nữ vương Hòa bình" của cố Ns Hải Linh: *"Kính chào Nữ vương, Nữ vương Hòa bình, Nữ vương Hòa bình. Đây bao tâm hồn thao thức, dân con nước Việt náo nức..."*. Lời ca thật thích hợp với khách hành hương đêm nay đang **thao thức** và **náo nức** bên Mẹ Tà Pao với bao tâm tình thành kính.

Tiếp theo là bài "Khúc Cảm Tạ" của Ns Mai Nguyên Vũ do các em dân tộc múa, bài "Huyền Nhiệm Tiếng Xin Vâng",... và nhiều tiết mục độc đáo khác. Chương trình diễn nguyện kéo dài tới hơn 22 giờ.



Sau đó, mọi người cùng thắp nến và ca vang bài "Nữ vương Hòa bình" để cầu xin hòa bình cho thế giới. Tiếp theo, mọi người cùng lần chuỗi Mân Côi, rồi mọi người cùng quỳ gối và lần Chuỗi Lòng Chúa Thương Xót. Mọi người hiệp nhất cầu nguyện với điệp khúc **"Lạy Chúa Giêsu, xin tha tội chúng con, xin đem các linh hồn lên thiên đàng, nhất là những linh hồn cần đến Lòng Chúa Thương Xót hơn"**, với lời cầu **"Lạy Cha hằng hữu, con xin dâng lên Cha Mình và Máu, linh hồn và thân tính của Chúa Giêsu, Con yêu dấu Cha, Chúa chúng con, để đền bù tội lỗi chúng con và toàn thế giới"** và điệp khúc **"Vì cuộc Khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin thương xót chúng con và toàn thế giới"**. Nghe mà thấy thật xúc động, chắc hẳn Thiên Chúa và Đức Mẹ

cũng rất hài lòng khi thấy con cái đồng tâm nhất trí trong tình yêu thương liên đới và hòa bình như vậy.

Kết thúc phần cầu nguyện là bài "Lời ru trước ngàn năm mới" của Ns Maria Thiên Thanh: "*Tà Pao núi rừng âm u, Trời mùa Thu nghe tiếng Mẹ ru a à a ối, á a a ối. Á ối, ngọt ngào lời ru, lời Mẹ ru khi sắp tàn Thu, a à a ối, á a a ối*". Lời ca, giai điệu và tiết tấu xoáy sâu vào lòng khách hành hương đêm nay...

Sau đó là thánh lễ giao thừa và cầu bình an cho năm mới bắt đầu đúng lúc trời đất chuyển giao thời khắc giữa năm cũ và năm mới.

ĐGM Antôn Vũ Huy Chương chủ sự thánh lễ cùng với 20 linh mục và 1 phó tế. Trong đó có LM chưởng ấn GP Phan Thiết, LM Hạt trưởng giáo hạt Phương Lâm (Xuân Lộc), LM Hạt trưởng giáo hạt Bảo Lộc (GP Đà Lạt), LM Bề trên và nam nữ tu sĩ dòng Đức Maria Mẹ Hy Vọng.

ĐGM Antôn Vũ Huy Chương nói: "*Nếu hỏi Mẹ điều gì thì Mẹ cũng sẽ nói như Con Một của Mẹ là phải yêu thương nhau*".

Thế giới ngày nay đang bị tục hóa, không cần Con Trai của Đức Mẹ. Biết bao lời cảnh báo đã và đang xảy ra khắp nơi: Sóng thần, động đất, lũ lụt, khủng bố,... nhưng nhân loại vẫn cố tình làm ngơ. Người ta vẫn phá thai, hận thù nhau, giết nhau, giành giật nhau,... mà không thể hiện tình yêu thương như Chúa Giêsu đã dạy: "*Hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em*" (Ga 15:12). Là điều răn thì mọi người phải thực hành, vì Chúa Giêsu là Cây Nho và chúng ta là cành nho (x. Ga 15:5). Có **yêu thương** thì mới có thể tôn trọng **nhân vị**, **nhân phẩm** và **nhân quyền** của nhau, có thể có **công lý** và **hòa bình** đích thực.

"Lạy Chúa từ nhân, xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người. Lạy Chúa, xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa". Lời cầu nguyện của thánh Phanxicô Assisi thật nhân bản và thánh thiện, lời cầu đó được gọi là Kinh Hòa Bình. Mỗi người đều là "khí cụ bình an của Chúa" thì chắc chắn

sẽ được tận hưởng nền hòa bình chân chính vì điều đó hợp Ý Chúa và đẹp Ý Mẹ.

Trong bài giảng cô đọng và súc tích, ĐGM Antôn nói về hình Vuông và Tròn, hình Vuông là biểu tượng của Đất và hình Tròn là biểu tượng của Trời. Ngài nói: *"Có 4 điều tạo nên thái hòa là Thiên, Địa, Nhân, Hòa. Vuông và Tròn là văn hóa Việt Nam. Cái mâm hình tròn, 4 người ngồi chung 1 mâm tạo thành hình vuông"*.

Người ta thường chúc phụ nữ sắp sinh nở được "mẹ tròn, con vuông", điều đó cũng thể hiện tính hài hòa của Trời và Đất. Và người ta thì "đầu đội trời, chân đạp đất", cũng có yếu tố Trời và Đất. Chúa Giêsu là Thiên Chúa từ Trời xuống Đất để giao hòa Trời với Đất, Ngài hóa thành nhục thể, mặc xác phàm và làm người để ban hòa bình cho thế gian.

Cuối thánh lễ, ĐGM Antôn ban Phép lành Tòa thánh cho mọi người tham dự. Thánh lễ kết thúc lúc 2 giờ 30 sáng tân niên Nhâm Thìn. Dù thức gần trắng đêm nhưng mọi người vẫn không hề tỏ ra mệt mỏi, nụ cười vẫn nở trên môi, chuyện trò râm ran. Đoàn người đi về theo 2 lối bên linh đài Tà Pao như những Con Rồng đang uốn lượn nối kết Tình Chúa và tình người, tình Trời với Đất.

Xin tạ ơn Chúa, xin cảm ơn Mẹ đã cho chúng con một đêm giao thừa bình an với nhiều hồng ân.

Mọi người hân hoan ra về với quà tặng của Hiệp sĩ Đại Thánh Giá G.B. Lê Văn Thịnh là xôi chuối Mân Côi đã được chính ĐGH Bênêđictô XVI làm phép.

Lạy Chúa, xin biến đổi chúng con thành "khí cụ bình an" của Ngài và can đảm vào đời để loan truyền Lòng Thương Xót của Ngài. Lạy Đức Mẹ Tà Pao, xin cầm tay dẫn đường cho chúng con từng bước đi và luôn cầu thay nguyện giúp chúng con, những đứa con bé bỏng yếu đuối của Mẹ. Chúng con cầu xin nhân Danh Con Một của Mẹ, Đại Huynh Trưởng và Thiên Chúa của chúng con. Amen.



THỰC THI LÒNG THƯƠNG XÓT

Niềm Vui Trên Cao Nguyên

Matta Kim Chung

Đoàn chúng tôi gồm 5 thành viên (những người thiện nguyện của Gx Thánh Giuse Gò Vấp và Gia đình CĐ LCTX TGP Saigon)



Chụp chung với giáo dân GX Đoàn Kết

hoà chung niềm vui mừng Chúa giáng sinh với Cộng đoàn Dân Chúa dân tộc K'hor nơi vùng kinh tế mới, giáo xứ Đoàn kết (thuộc thôn Đoàn kết, Lâm Hà, Liên Khương, Lâm Đồng). Trên chuyến xe khách khởi hành lúc 00g45 từ Saigon với một số quà tặng cho thêm mặn mà tình bằng hữu. Chúng tôi có một giấc ngủ đêm vất vả trên xe vượt chặng đường lắc lư khi qua đèo. Đến ngã ba Liên Khương thì trời đã sáng, mọi người cảm thấy nhẹ nhõm như trút hết mệt nhọc bởi được hít thở không khí trong lành của miền cao nguyên. Một xe ô tô đậu sẵn chờ chúng tôi. Đón đoàn là hai sơ, một già và một trẻ, tay bắt mặt mừng chuyện trò vui như Tết. Thật vậy, chúng tôi đang đem đến cho người K'hor niềm vui, giữa mùa đông giá nhưng vẫn tràn đầy sự ấm áp và niềm vui của mùa Xuân sắp đến. Chúng tôi đến với những anh chị em dân tộc trước lễ Giáng Sinh, trong bầu khí hân hoan đón chờ Đêm an lành, Đêm Hồng ân đang rộn rã trong lòng mọi giáo dân ở đây. Tặng vật chúng tôi đem theo là bánh kẹo, quần áo và cả những phần quà của người thân quen gửi gắm chúng tôi đem đến tặng cho anh chị em dân tộc.

Đồ đạc chất cả trên mui vì trong xe không đủ chỗ chứa. Các sơ chu đáo chuẩn bị bữa sáng vì sợ chúng tôi đói bụng, những chiếc bánh giò thật xinh xắn do chính tay sơ Nghĩa (vị nữ tu lớn tuổi nhất của cộng đoàn). Bà đã ngoài thất tuần nhưng vẫn minh mẫn và tháo vát. Chúng tôi vừa ăn vừa trò chuyện. Đường vào làng xa khoảng 5km, mất khoảng thời gian khá lâu

mới đến giáo xứ, đường xá lại rất xấu, tài xế có lẽ đã thông thạo thông thổ, có những đoạn dẫn lắc nghiêng qua lại, đôi khi tưng lên gần nóc xe, nhưng tài xế rất khéo léo đưa chúng tôi đến nơi an toàn. Tài xế trẻ cũng là một thành viên đã được gia đình gửi đến nhờ các sơ giáo dục, nay anh trưởng thành và về sống với gia đình, nhưng vẫn rất gắn bó và giúp đỡ các sơ, khi cần thì anh sẵn sàng có mặt ngay. Thánh đường Gx Đoàn Kết hiện ra sừng sững, uy nghi toạ lạc trên ngọn đồi cao, dưới ánh mặt trời đang dần ló dạng sau những hàng dương cao vút tạo cho phong cảnh núi rừng thêm hữu tình và trầm lắng.



Tặng quà tại Gx Đoàn Kết

Hội đồng mục vụ và cha xứ chờ đón chúng tôi. Cha xứ có nét mặt rạng rỡ với dáng dấp rắn rỏi, tuổi độ ngoài ba mươi, nụ cười thân thiện thăm tình cha con. Tuổi đời linh mục còn trẻ nhưng quản nhiệm một giáo xứ còn yếu kém về mọi mặt, nên ngài còn hạn chế nhiều mặt, rất cần sự giúp đỡ và quan tâm của những nhà hảo tâm. Chuẩn bị trước 150 phần quà cho các gia đình trong họ đạo, chúng tôi đã liên hệ trước với ngài. Sau giờ giải lao và chia sẻ, mọi người đã có mặt đông đủ và trật tự. Mọi người bắt chuyện với nhau trong khi những phần quà được đưa đến tận tay từng người, những lời cảm ơn ríu rít khi nhận quà khiến chúng tôi rất vui dù phần quà còn "khiêm tốn", còn hạn hẹp. Chúng tôi không phải là các doanh nhân hay kinh tế khá giả, nhưng chúng tôi tin rằng Chúa đã sai chúng tôi đến với họ, được gửi gắm từ những tấm lòng nhân ái, biết sẻ chia và thông cảm nỗi khó khăn của những anh chị em đang cần giúp đỡ. Mong cho Ý Chúa nên trọn.

Mỗi người trong chúng tôi đều tin rằng Chúa sẽ chúc phúc và xót thương những ai biết thương xót. Chúng tôi sợ không đẹp lòng Chúa dù Ngài là Đấng giàu Lòng Thương Xót: "*Kẻ nghèo đói, Chúa ban của đầy dư, người giàu có, lại đuổi về tay không*" (Lc 1:53). Lễ vật chúng tôi dâng tiến Chúa Hải Nhi không phải là vàng, nhũ hương hay mộc dục, mà chỉ là tấm lòng đơn sơ chia sẻ với những anh chị em có hoàn cảnh khó khăn.

Những cái bắt tay thân ái và quyến luyến của bà con K'hor hoà vào những lời chào tạm biệt bằng tiếng dân tộc nghe thật thân thương, và chúng tôi hẹn sẽ gặp lại. Chia tay cộng đoàn Gx Đoàn Kết và cha xứ, chúng tôi đến với cộng đoàn Nữ tử Bác ái tại trung tâm thành phố Đà Lạt. Không khí mát lạnh thật dễ chịu, mọi người thấy khoẻ hẳn, niềm vui như được nhân lên bởi đã đem lại niềm vui cho nhiều người. Chúng tôi không ngờ phong cảnh ở đây lại đẹp đến thế, thật đúng là Chúa đã ban cho các sơ sự khéo léo và thánh thiện. Không khí dòng tu thật êm ả, bên cạnh có một thánh đường đã phủ rêu năm tháng, với lối kiến trúc dân tộc, mái ngói lợp theo kiểu nhà Rông thật ấn tượng.

Được biết, nhà thờ này từ lâu đã không có giáo dân, nhưng hàng ngày vẫn có một linh mục (một chân bị tàn phế) đến dâng lễ mỗi ngày cho các sơ và các em đang cùng sống với các sơ. Thánh đường này vẫn được chăm sóc cẩn thận. Sau khi mua sắm tại chợ Đà Lạt, chúng tôi được các sơ cho thưởng thức món đặc sản, đi thăm các em đệ tử. Các sơ vất vả lo cho các em ăn học, dù kinh phí rất hạn chế, như mẹ lo cho con. Các em có chỗ ăn ở, góc học tập thật khang trang. Các sơ là hiện thân của mẹ Maria yêu thương con cái mình.

Tôi thầm cảm ơn Chúa đã chọn những con người tận hiến đời mình âm thầm phục vụ đồng loại vì mến Chúa, vì yêu người. Cảm ơn các phụ nữ đã quên mình giúp đời, cảm ơn các bạn trẻ can đảm từ bỏ cuộc đời phù hoa, quần là áo lụa, cuộc sống bon chen, để chọn cho mình lý tưởng theo Chúa Giêsu.

Lạy Chúa, con tạ ơn Chúa đã chọn những con người tuyệt vời như vậy, nhờ họ mà nỗi bất hạnh sẽ vơi đi, cuộc đời bớt lạnh giá vì có những trái tim ấm áp tình người, đau khổ sẽ không còn ngự trị khi những bàn tay khéo léo dịu dàng chăm sóc, mái ấm sẽ được bừng sáng không còn tăm tối khi có ánh sáng thắp lên từ tâm hồn. Xin Chúa luôn thương yêu những con người mà Ngài đã chọn để làm việc cho Chúa, và ban cho họ ơn bền đỗ theo Chúa đến cùng. Amen.

Những Lời Khôn Ngoan

*TRÍCH TRONG NHẬT KÝ "LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA NƠI LINH HỒN TÔI"
Của Thánh Nữ Maria Faustina Kowalska*

31 Khi đang làm giờ thánh, tôi đã nhìn thấy Chúa Giêsu quá tang thương lúc chịu đánh đòn. Ôi! Thật là một cực hình không sao tưởng tượng nổi. Chúa Giêsu đã chịu đau đớn khủng khiếp biết bao lúc bị đánh đòn. Hỡi các tội nhân khốn cùng, trong ngày phán xét, các người sẽ đối diện như thế nào đây với Chúa Giêsu, Đấng mà các người đang hành hạ tàn nhẫn? Máu Chúa trào chảy xuống đất và một vài chỗ thịt của người cũng bắt đầu rơi tơi tả. Tôi nhìn thấy một vài chỗ xương trần trên lưng Chúa. Chúa Giêsu hiền lành khe khẽ rên rỉ và thở dài. (NK 188)

32 Lòng tốt là của Chúa buộc Người phải hiến mình cho thụ tạo với sự quảng đại vượt mọi trí hiểu. (NK 244)

33 Một giờ trải qua dưới chân bàn thờ trong lúc linh hồn chịu khô khan lạt lẽo, đối với tôi còn quý báu hơn trăm năm giữa những lạc thú dương gian. Tôi thích được làm một người đầu tắt mặt tối, thấp hèn chốn viện tu còn hơn làm một bà hoàng giữa trần gian. (NK 254)

34 Ai thực sự muốn học biết đức khiêm nhường, hãy suy ngẫm về cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu. (NK 267)

35 Tôi đang làm giờ thánh, Chúa Giêsu thành linh đứng trước mặt tôi, y phục bị tước lột, toàn thân bê bết thương tích, đôi mắt bị nước mắt và máu che khuất, thánh nhan biến dạng và đầy những đờm dãi. Lúc đó, Chúa phán với tôi: **Tân Nương phải nên giống Tân Lang.** Tôi đã hiểu rõ



những lời này. Ở đây, không còn chỗ cho hoài nghi. Tôi phải nên giống Chúa Giesu qua đau khổ và khiêm nhường... **Con hãy xem nông nổi mà tình thương các linh hồn đã gây nên cho Cha.**

Hỡi ái nữ của Cha, nơi tâm hồn con, Cha tìm được tất cả những điều mà quá đông các linh hồn đã khước từ Cha.
(NK 268)

36 Những công việc chân chính của thiên Chúa luôn luôn bị chống đối và chứng thực bằng đau khổ. (NK 270)

37 Tình yêu Thiên Chúa chân thật cốt ở việc thực thi thánh ý Người. **Con đừng đi tìm sự thông cảm nơi thụ tạo, Cha muốn hương thơm thập giá của con phải tinh khiết và nguyên tuyền. Con càng đến chỗ yêu mến đau khổ, tình yêu con dành cho Cha sẽ càng tinh ròng.** (NK 279)

38 Ai ai cũng còn khả năng trở thành một vị đại thánh, và đó là sức mạnh vĩ đại của ân sủng Chúa. Miễn là chúng ta đừng chống lại hoạt động của Chúa. (NK 283)

39 Lạy Chúa Giê-su, khi nhìn vào thời giới và thái độ hững hờ người ta đối xử với Chúa, con cứ ứa hoài nước mắt; nhưng khi nhìn thấy một linh hồn tu sĩ nguội lạnh, trái tim con đã mướt máu. (NK 284)

40 **Con hãy đến với từng chị em cũng bằng chính tình yêu khi đến với Cha; và bất cứ điều gì con làm cho họ cũng là làm cho chính Cha.** (NK 285)

41 Thiên Chúa rất quảng đại và không từ chối ơn Người với bất kỳ ai. Thực vậy, Người ban phát nhiều hơn những gì chúng ta xin. Trung thành với những soi động của Chúa Thánh Thần chính là con đường vắng tắt nhất. (NK291)

TIN TỨC – SINH HOẠT

THÁNH LỄ TẠ ƠN & TÔN VINH LCTX THÁNG 2/2012:

- Tại nhà thờ Tân Định: Lúc 15 giờ vào các ngày thứ sáu 03/2, 10/2, 17/2 và 24/2.
- Tại nhà thờ Nguyễn Duy Khang (hạt Gia Định): Lúc 17 giờ ngày 08/2/. Linh mục chủ tế: Giuse Nguyễn Thế Mạnh, Chánh xứ Gx Nguyễn Duy Khang.
- Tại nhà thờ Tân Hương (hạt Tân Sơn Nhì): Lúc 15 giờ ngày 07/2. Linh mục chủ tế: Đa Minh Vũ Ngọc Thủ, Chánh xứ Gx Tân Việt kiêm Linh Hướng CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

Trước thánh lễ, là phần lần chuỗi kinh LCTX. Mời Quý ông bà, anh chị em đến tham dự.

THÁNH LỄ TẠ ƠN VÀ TÔN VINH LCTX HẠT TÂN SƠN NHÌ



xứ Giáo xứ Tân Việt.

Vào lúc 15 giờ ngày 03/01/2012, gần 800 người đã đến tham dự thánh lễ Tạ ơn và Tôn vinh LCTX tại nhà thờ Tân Hương, Giáo hạt Tân Sơn Nhì. Thánh lễ do cha Tân linh hướng Đa Minh Vũ Ngọc Thủ chủ tế, cùng đồng tế là cha Giuse Ngô Vũ Anh Tuấn, phó

Đây là thánh lễ tạ ơn đầu tiên của Cha Đa Minh kể từ khi ngài diu dắt CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì. Trong bài giảng lễ, ngài nhắn nhủ đến các anh chị em Tông đồ LCTX: Hãy học tập theo gương thánh Gioan Tẩy Giả, cố gắng hoàn thiện bản thân và gia đình để từ đó mỗi một đoàn viên phải là một nhân chứng loan truyền LCTX đến mọi người.

Thánh lễ Tạ Ơn và tôn vinh LCTX là một hoạt động thường xuyên của hạt Tân Sơn Nhì. Vào 3 giờ chiều mỗi thứ ba đầu

tháng đều diễn ra tại Nhà thờ Tân Hương (Giáo xứ của cha Quản hạt). Xin mời Quý ông bà, anh chị em đến tham dự.



Được biết, Cộng Đoàn LCTX hạt Tân Sơn Nhì được dẫn dắt bởi cha Đa Minh Vũ Ngọc Thủ, Chánh xứ Giáo xứ Tân Việt, một linh mục hết sức yêu mến LCTX, cộng thêm luôn được sự quan tâm đặc biệt của cha Phanxicô Assisi Lê Quang Đăng, Hạt trưởng hạt Tân Sơn Nhì kiêm Chánh xứ giáo xứ Tân Hương. Với những "may mắn" như vậy, chắc chắn CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì sẽ trở thành một hạt nhân nòng cốt trong công cuộc loan truyền LCTX. Xin tạ ơn Chúa và chúc mừng.

HẠT GIA ĐỊNH TẠ ƠN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT



TGP SAIGON – Ngày 10-1-2012, lúc 15 giờ – giờ của Lòng Chúa Thương Xót, Gx Thanh Đa (thuộc giáo hạt Gia Định) đã tổ chức buổi cầu nguyện và dâng lễ tạ ơn LCTX, chủ tế là LM Đa-minh Nguyễn Đình Tân, chánh xứ Thanh Đa kiêm hạt trưởng giáo hạt Gia Định và tổng linh hướng cộng đoàn LCTX giáo hạt. Đây là thánh lễ tạ ơn LCTX luân phiên trong giáo hạt Gia Định, một thông lệ lành thánh. Được biết cộng đoàn LCTX Gx Thanh Đa đã hình thành được 5 năm.

Số người tham dự thánh lễ ước chừng 200. Trong bài giảng lễ, LM Tân xác tín: *"Phép lạ xảy ra là nhờ có đức tin. Chúa Giêsu luôn xác nhận: 'Đức tin đã chữa con'. Càng phó thác, càng cầu xin, càng tạ ơn, thì càng được nhiều ơn"*. Khi sùng kính LCTX, chúng ta xác tín: *"Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Ngài"*. Chúng ta thành tâm hết lòng như vậy thì Chúa không

thể làm ngơ, vì chính Ngài đã truyền làm như vậy qua thánh nữ Faustina, mà Chúa là người luôn đầy uy tín: Hứa là làm.



Thánh lễ kết thúc, mọi người cùng tiến đến gần linh ảnh LCTX và cùng hòa vang bài thánh ca "Ngợi ca Lòng Thương Xót" của Ns Huyền Linh: *"Ngợi ca Lòng Thương Xót, Chúa đã ban tặng con. Hỡi trái tim từ nhân, con tín thác nơi Ngài. Chiều đời núi Can-vê, năm nào Ngài chết treo*

thân, Thập tự Ngài đã hiến dâng máu đào để cứu chuộc con. Và dòng suối yêu thương chan hòa từ trái tim Cha, tuôn tràn tẩy xóa đi bao lỗi tội, tái sinh đời con".

Những lời hát là những lời kinh gấp đôi, như thánh Augustinô nói: *"Hát là cầu nguyện hai lần"*. Lời kinh hát này càng đẹp hơn vì là lời ngợi ca LCTX và được hát vào chính giờ của LCTX.

Hôm nay và mãi mãi, chúng ta hãy mau mắn vâng lệnh Chúa, luôn tín thác vào LCTX để cầu nguyện cho chính mình và toàn thể giới, để đền tội của chính mình và toàn thể giới, vì ai cũng là tội nhân trước mặt Chúa!

**Thông báo về Tiến trình Phong Á Thánh và Hiển Thánh
cho Đức Hồng Y Phanxicô X. Nguyễn Văn Thuận**

Kính gửi: Các linh mục, tu sĩ nam nữ,
và anh chị em giáo dân trong gia đình giáo phận

1. Ngày 22 tháng 10 năm 2010, tại Rôma, Hội Đồng Tòa Thánh về Công Lý và Hòa Bình đã chính thức bắt đầu tiến trình xin phong Á thánh và Hiển thánh cho Tôi Tớ Chúa, Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận. Đức Cố Hồng Y Phanxicô

đã từng được Tòa Thánh Vatican bổ nhiệm làm Tổng giám mục phó Tổng giáo phận Sài Gòn từ ngày 24 tháng 4 năm 1975. Ngày mùng 9 tháng 4 năm 1994, ĐGH Gioan-Phaolô II bổ nhiệm ngài vào chức vụ Phó Chủ tịch Hội đồng Giáo hoàng về Công Lý và Hòa Bình, và tiếp theo đó, vào ngày 24 tháng 11 năm 1994, ngài chính thức từ chức Tổng Giám mục Sài Gòn để thi hành nhiệm vụ tại Giáo triều Rôma. Vì thế, sự kiện lập án phong thánh cho ngài là niềm vinh dự lớn lao cho Giáo Hội Công Giáo Việt Nam nói chung và cho Tổng giáo phận Sài Gòn nói riêng.



2. Theo quy định của Giáo Hội, để được tuyên phong Á Thánh và Hiển Thánh, vị Tội Tố Chúa phải được Giáo Hội nhìn nhận là người có danh thơm tiếng tốt về sự thánh thiện và những nhân đức anh hùng. Vì thế, Giáo Hội muốn lắng nghe, tìm hiểu và nghiên cứu những chứng từ chính thức của các chứng nhân, là những người đã biết Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê và có thể cung cấp chứng từ cụ thể sống động về những nhân đức của ngài.

3. Trong thời gian qua, Hội Đồng Tòa Thánh về Công Lý và Hòa Bình đã cử phái đoàn đến nhiều nước trên thế giới như Pháp,

Đức, Hoa Kỳ, Úc châu, để gặp gỡ và lắng nghe các chứng nhân. Nay chúng tôi được thông báo là phái đoàn sẽ đến Việt Nam từ ngày 23 tháng 3 đến ngày 9 tháng 4 năm 2012. Phái đoàn sẽ ở Thành phố Hồ Chí Minh từ ngày 24 đến 27 tháng 3 năm 2012, để gặp gỡ và lắng nghe những chứng nhân trong Tổng giáo phận nhà.

4. Vậy tôi viết thư này để xin tất cả mọi người trong gia đình giáo phận, sốt sắng cầu nguyện cho tiến trình tuyên phong á thánh và hiển thánh cho Đức Cố Hồng Y thân yêu của chúng ta sớm được hoàn thành. Ngoài ra, các linh mục, tu sĩ nam nữ, cũng như anh chị em giáo dân nào đã từng biết Đức Cố Hồng Y, và muốn làm chứng trước phái đoàn của Hội Đồng Tòa Thánh về sự thánh thiện và nhân đức của ngài, xin vui lòng viết thành văn bản và gửi về địa chỉ sau (hạn chót là ngày 1 tháng 3 năm 2012):

Linh mục Phêrô Nguyễn Thanh Tùng

Đại chủng viện Thánh Giuse

6 Tôn Đức Thắng, phường Bến Nghé, quận 1, Tp. HCM.

Email : petrustung@gmail.com

Theo lời kêu gọi của Hội Đồng Tòa Thánh về Công Lý và Hòa Bình, chúng ta hãy cùng nhau dâng lên Thiên Chúa Ba Ngôi lời cầu nguyện:

**Lạy Thiên Chúa toàn năng hằng hữu,
là Cha và Con và Thánh Thần,
chúng con cảm tạ Chúa đã ban cho Hội Thánh
mẫu gương và chứng tá anh dũng
của Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận.
Ngài đã liên kết những đau khổ phải chịu trong cảnh
ngục tù
với cuộc khổ nạn của Chúa Kitô chịu đóng đinh.**

**Và dưới sự che chở đầy tình mẫu tử của Rất Thánh
Trinh Nữ Maria,
những kinh nghiệm khổ đau ấy đã rèn luyện ngài
nên một chứng nhân sáng ngời cho Hội Thánh và toàn
thế giới,
về sự hiệp nhất và tha thứ,
cũng như về công lý và hòa bình.
Con người hiền hòa và giàu tình thương
cùng với sứ vụ giám mục của ngài,
đã tỏa chiếu rạng ngời ánh sáng của đức tin,
nhiệt tâm của đức cậy,
và sự nồng nàn của đức ái.
Giờ đây, nhờ lời chuyển cầu của ngài và theo thánh ý
Chúa,
xin Chúa ban cho con được ơn lành con đang cầu
khẩn,
với niềm hi vọng thấy ngài
sớm được vinh hiển trên bàn thờ. AMEN.**

***Gioan Baotixita Phạm Minh Mẫn
Hồng y Tổng Giám Mục***

Ghi chú:

- Tất cả những ân huệ hay phép lạ nhận được qua lời cầu xin với Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, xin vui lòng báo cho linh mục Phêrô Nguyễn Thanh Tùng (theo địa chỉ trên).

- Để tìm hiểu thêm về đời sống của Đức Cố Hồng Y, xin mời đọc bài "Cuộc đời và sự nghiệp vi Tôi Tớ Chúa Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận" trên trang tin điện tử của Tổng giáo phận, địa chỉ : www.tgpsaigon.net



DIỄN ĐÀN

Tâm Sự Với Mùa Xuân

Kha Đông Anh



Đêm tĩnh mịch. Khoảng thời gian kỳ lạ. Thi thoảng gió lùa qua cửa sổ phả vào khiến tôi thu mình lại như để né tránh. Vầng trăng khuyết e ấp từ xa nhìn hờ hững. Vạt sương băng khuâng lơ lửng giữa bao la. Tôi ngồi lặng thẫn thờ nghe xa vắng... Không dưng chợt thèm ngậm cà-phê. Khoảng lòng với vợ. Tiếng côn trùng hòa tấu nhạc-khúc-bí-ẩn. Trang viết bất động và lạnh cóng như chiếc đũa đứng lặng ở góc bàn phủ đầy bụi thời gian, thiếu vắng một cành hoa!

Đêm. Lạnh. Vắng. Lòng tôi vẫn từng đợt sóng xô mãi đến cõi vô biên. Sóng không tên. Nhớ và quên. Quên và nhớ. Tôi không thúc thủ mà vẫn khoanh tay. Hàm số buồn chưa tìm được ẩn số. Quỹ tích đam mê và lũy thừa gian truân vô cực. Số phận con người bọt bèo và khoảng trăm năm nghiệt ngã quá!

Tôi là ai mà còn trần tục quá? Phải chăng hạt-bụi-tôi kết tinh bằng tội lỗi và đam mê nên cứ đắm chìm trong dòng lãng mạn? Tôi hoài vọng tìm thấy mình và nhận diện chính mình. Chưa gặp hay không nhận ra mình vì mù quáng? Giai điệu âm u nào đó cứ menh mang, và vần điệu không tên nào đó cứ níu kéo tôi mãi mà không chịu buông tha. Người ta trẻ mãi, chỉ có thời gian mới già nua. Vâng, già đến nỗi quên cả chính mình, ngỡ mình là ai đó. Ai cũng có những lúc "điên"!

Ký ức và hoài niệm cứ giành với kỷ niệm. Nỗi nhớ vu vơ, đặng đặng, nhức buốt, vút cao như ngọn tháp chót vót, vừa mầu nhiệm vừa hư ảo. Cuộc đời như kim tự tháp, càng muốn



thoát ra càng lạc sâu vào mê cung. Vòng đời lẩn quẩn như tấm lưới, con cá giẫy giụa tìm lối thoát đến đuối sức. Không bi quan mà vẫn ôm nỗi sầu tưởng chừng vô vọng. Vết thời gian hóa thành trầm tích!

Một tờ lịch rơi xuống. Thời gian giảm bớt 24 giờ. Tiếng thời gian vẫn vô tình đều nhịp. Không giờ. Những cái mới đang khởi đầu mà những cái cũ chưa muốn chia tay. Bịn rịn và nuối tiếc những gì còn dang dở. Động từ khiếm khuyết và còn sử dụng ở thì tương lai xa...



Thời gian ơi! Đừng bao giờ nở vùi dập ước mơ tôi. Hãy cứ để tôi khát vọng không ngừng – dù có thể hy vọng tôi không viên mãn, thậm chí có thể không hiện thực, nhưng xin cho tôi cảm nhận và hiểu rằng *thành công LÀ và TÙY vào mức độ vươn lên từ đồng-xà-bần hoài bão, từ những gì chưa trọn vẹn, để **khả dĩ** ngay trong **bất khả dĩ**.*

Tôi ơi! Dẫu thất vọng nhưng đừng tuyệt vọng. Hãy giữ tâm hồn luôn thanh thản, bình an. Chưa viết xong trang đời nhưng đừng hạn hán hy vọng và thiện chí. Hãy SỐNG CHO, SỐNG VỚI và SỐNG VÌ... Dẫn thân vô vị lợi, cảm thông và vị tha để có niềm hạnh phúc sống động. Vâng, "chỉ có cuộc sống luôn sống cho người khác mới đáng sống" (Einstein).

Viên-đá-cuội-tôi đã và đang lăn mòn trên những con dốc đời, đừng lo có lăn hết hay không, quan trọng là còn lăn hay không. Tôi muốn hoàn tất hồ-sơ-cuộc-đời dù nhiều trang chưa thể hoàn tất, đầy trăn trở, bao băn khoăn chắt chùng. Cũng là một hệ lụy, một phạm trù riêng trong triết-lý-khổ-đau. Tôi muốn sử dụng nó có ý nghĩa bằng cách đi xuyên suốt nó dù đi một mình. Thiết tưởng, khổ đau là con đường dẫn đến hạnh phúc, vì có khổ đau thì người ta mới cảm nhận thế nào là hạnh

phúc và mức độ hạnh phúc. Văn hào Victor Hugo nói: *"Đừng khi nào cười kẻ đau khổ, và đôi khi nên đau khổ với kẻ đã cười"*.

Thời gian không thuộc quyền hạn con người, nhưng ai cũng được hưởng quỹ thời gian đồng đều – không thiếu một phút, không hụt một giây. Với quỹ thời gian đó, có người dùng làm điều ác, có người dùng làm điều thiện, có người dùng lãng phí, có người dùng làm sinh lợi, có người muốn "giết" thời gian, có người lại tranh thủ,... Mức độ và cách thức khác nhau. Phúc và họa là do chính mình sử dụng thời gian!

Thời gian là lúc Thiên Chúa kiên nhẫn chờ đợi chúng ta ăn năn sám hối để kịp trở lại với Ngài. Mỗi mùa đều có đặc điểm và đặc tính riêng. Thánh LM Padre Piô (quen gọi là thánh Piô Năm Dấu) nhận xét: *"Mùa Đông cần thiết để chúng ta tập từ bỏ mình và có cả ngàn lẻ một nhân đức mà chúng ta phải thực hành trong thời gian cần cỗi đó"*. Mùa Hạ nóng bức để người ta biết cái dịu mát và lãng mạn của mùa Thu, mùa Đông giá rét và hanh hao để người ta cảm nhận sự ấm áp và tươi trẻ của mùa Xuân. Mùa Đông cần cỗi làm điểm kết thúc một chuỗi thời gian cũ, để rồi mùa Xuân tươi mát làm khởi điểm một chuỗi thời gian mới. Thiên Chúa an bài thật kỳ diệu!

Cuối năm. Khoảng giao mùa Đông Xuân. Giã từ năm cũ để nghênh đón năm mới. Đất trời giao thừa và lòng người cũng giao thừa... Hạnh phúc trào dâng, đan quyện, không thể không chia sẻ cho nhau nên mọi người chúc nhau: *"Chúc mừng Năm mới"*.

Mẹ đã hoài thai tôi trong tội lỗi (Tv 50), nhưng tôi tin rằng "cây lau bị giập, Ngài không đành bẻ gãy, tim đèn leo lét, Ngài chẳng nỡ tắt đi" (Mt 12:20), vì chính Ngài "đến để tìm và cứu những gì đã mất" (Lc 19:9).

Lạy Chúa Xuân vĩnh hằng, xin tha thứ và thánh hóa cả cuộc đời con. Lạy Thiên Chúa Cha, vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin thương xót con và toàn thế giới. Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Ngài!



BIẾN ĐỔI

Maria Mỹ Ánh
CDLTX- GX Hòa Bình

Dù Tết đã qua, nhưng không khí mùa Xuân còn phảng phất đâu đây. Trời vẫn se lạnh vào buổi sáng. Năm nay, vì trời lạnh sớm, mai nở muộn và nở nhiều hơn mọi năm khiến người Sài-gòn được dịp thưởng thức không khí dễ chịu của cái lạnh nhẹ nhàng và sương mù giăng giăng như phố núi. Có lẽ tại biến đổi khí hậu? Tại trái đất đang ấm dần lên? Tại thiên nhiên đang nổi giận vì sự tàn phá của con người, khiến mọi sự biến đổi không như mong muốn, hỗn loạn, rối tung và có nguy cơ một số nơi, một số loài biến mất?



Nhưng tự ngàn xưa và cho mãi đến ngàn sau, mọi vật và mọi sự đều phải biến đổi như thế! Đó là quy luật của thiên nhiên. Mọi sự, nếu không thay đổi, có khi cũng không tồn tại được – như đau khổ, tuyệt vọng, mất niềm tin vào cuộc sống, vào con người... Hãy để Thượng Đế

làm việc của Ngài vì chính Ngài đã tạo dựng vũ trụ ngăn nắp từ sự hỗn loạn. Desmond Tutu bảo: *"Thượng Đế là chuyên viên trong việc đối phó với sự hỗn loạn, tuyệt vọng, với mọi tội tề mà chúng ta có thể tưởng tượng ra"*. Với Chúa, mọi thứ đều có thể khả biến, và **con người cần cộng tác với Ngài** để biến đổi thế giới.

Ở miền Nam, hầu như nhà nào cũng có cây Mai – nhỏ hoặc lớn, tự trồng hoặc mua về chưng 3 ngày Tết. Mai là cây của 3 ngày tết, đặc biệt là chúng chỉ nở hoa 1 lần vào mùa Xuân. Mai đẹp rực rỡ, được mọi người trầm trồ tán dương. Sau đó, Mai được để vào một nơi nào đó, có chút nắng và thông thoáng,

không được ngập nước, nếu không nó sẽ chết queo! Muốn Mai nở hoa vào đúng giao thừa phải có chút "ngón nghề". Ngày rằm tháng Chạp, sớm hoặc muộn hơn tùy theo thời tiết, Mai cần được hái trụi lá. Nhìn cây Mai, cành lá khẳng khiu, đen đui, xấu xí, trơ trọi, và chắc nó cũng rất đau đớn khi "bị" người ta hái hết lá. Nhưng chỉ ít ngày sau, từ các khe lá, những nụ mầm nhỏ như hạt đậu xanh cứ lớn dần lên. Nếu chiều 30 có nhiều nụ đã nứt, hé lộ cánh hoa màu vàng nằm lấp ló sau cái đài xanh mướt, chắc chắn đúng giao thừa những nụ hoa ấy sẽ nở bung thành những cánh hoa màu vàng với hương thơm thoang thoảng dịu dịu như "mùi nếp mới". Cây mai trở nên đẹp rực rỡ, không xấu xí như trước đó mấy ngày. Quả là điều kỳ diệu!

Khi mua mai, chủ vườn có mách cho một "chiêu": "Qua tết, lấy kéo cắt hết các cành vươn dài, lật hết trái, hoa, nụ còn sót lại, bón phân để dưỡng sức cho mùa sau...". Nhưng tôi không nỡ cắt cành nào vẫn còn hoa và nụ. Tôi nghĩ rằng cả năm trời, rễ cây phải miệt mài hút các dưỡng chất trong đất để nuôi cây, chỉ mong sao đến tết khoe sắc với đời, dù sinh sau đẻ muộn, dù tết đã qua, nhưng tại sao mình nỡ ngắt đi niềm hy vọng được một lần mặc chiếc áo màu vàng lộng lẫy trong nắng xuân ấm áp hay một cái áp má e ấp với ong, bướm đang tìm chút hương phấn cuối mùa xuân? Thế là tôi chờ cho đến nụ hoa cuối cùng bung nở và tàn mới cắt cành mai ấy. Tôi không là chuyên viên cây cảnh, nhưng biết đâu có thể là chuyên viên tâm lý về thảo mộc!

Với loài thảo mộc như thế, con người có lẽ phải đặc biệt hơn nhiều. Làm người, ai cũng muốn thể hiện bản thân, cũng muốn người khác ngưỡng mộ, khen ngợi, thán phục mình, chí ít cũng "liếc mắt" một chút, chứ cứ âm thầm sớm tối, có mặt hay không cũng chẳng làm ai bận lòng thì... buồn quá! Như vậy thật vô vị, cứ như một bóng ma đang sống giữa cuộc đời. Sợ thật! Một người không thể sống âm thầm như thế nếu ta không kịp giúp cho họ có cơ hội hòa nhập với cộng đồng, nếu ta không nhích ra một chút để họ có thể đặt bàn chân vào để họ có một chỗ đứng. Họ không đủ sức, ta hãy giúp họ và nhường cho họ một khoảng nào đó. Hãy cầm tay họ, dìu dắt họ, chỉ chỗ cho họ



và sẵn sàng chịu chật chội, chịu "lép vế" để họ có chỗ đứng. Chân còn lại, họ sẽ tự xoay xở vì họ đã có cơ hội rồi. Đừng dập tắt cơ may của ai vì khi đó Thượng Đế sẽ đứng về phe của họ: Phe bị áp bức, bị ruồng bỏ, bị chối từ. Thánh Augustinô nói: *"Chúa dựng nên chúng ta là để cho Chúa, cõi lòng chúng ta chẳng được an nghỉ cho tới khi tìm thấy sự an nghỉ trong Người"*. Tất cả chúng ta chứ không phải riêng ai. Và tất nhiên, không ai muốn ở về phe "đổi lập" với Thượng Đế.

Thêm chút kinh nghiệm nữa về cây Mai. Đầu tháng 9 (âm lịch), cây bắt đầu rụng lá và có nguy cơ rụng hết khi chưa tới tháng Chạp và có thể đã trở hoa lác đác rồi. Lo lắng quá, tôi nói với cô cháu là kỹ sư nông lâm: *"Hòa phân urê đổ vào gốc cây để phát triển và làm chậm rụng lá"*. Vì tôi nghĩ tưới nhiều sẽ mau chóng khắc phục hơn mà quên mất cây mai đang trồng trong chậu chứ không phải dưới nền đất. Thế là cây có 6 cành lớn, chết 4 cành! Nhìn cây mai rụng lá khủng khiếp và khô héo dần mà đau lòng quá. Sự "thất bại" này là một bài học về "dục tốc bất đạt" và thiếu hiểu biết về chăm sóc cây cảnh!

Muốn chăm sóc một cây Mai còn phải học huống chi chăm sóc một con người. Học ở sách vở, ở cuộc sống. Cuốn sách đó là Thánh Kinh. Từng câu chuyện, từng ngụ ngôn của Chúa là bài học về "chăm sóc con người", và hơn nữa, đó là **biển đổi họ** theo chiều hướng tích cực, tốt đẹp, hữu ích cho xã hội và cho con người. Không ai trên đời là thứ bỏ đi nếu gia đình, xã hội và con người cho họ một cơ hội. Desmond Tutu nói: *"Cũng giống như người mẹ yêu thương con mình, bất kể nó ra sao, Thượng Đế cũng yêu thương bạn cả khi bạn không thành công, cả khi bạn không chiến thắng. Vì yếu đuối và hay sa ngã mà hầu hết chúng ta học biết được sự thấu cảm, lòng từ tâm và cách khám phá tâm hồn của chúng ta"*. Bởi vì chính chúng ta cũng cần được Chúa và mọi người thương xót. Chưa một quyền lực nào có khả năng cắt đứt tình yêu của Thượng Đế dành cho loài người mà Ngài đã dựng nên.

Cũng là dụng cụ thi hành án tử, nhưng không ai quỳ gối, tôn kính và cầu nguyện trước cái giá treo cổ, cái ghế điện hay

cái máy chém mà người ta chỉ bái lạy cây Thập giá đã treo Đức Kitô, để từ đó, cây Thập giá trở thành cây Thánh giá có khả năng biến đổi điều ác trở thành điều thiện, biến đổi tội nhân thành hồi nhân và quay về đường lành, biến đổi mùa đông lạnh giá của tâm hồn thành mùa xuân của tin yêu và hy vọng. **Cây Thánh giá là cây Mai của mùa Xuân vĩnh cửu** mà bất cứ ai cũng muốn được sở hữu, không phải chỉ chưng trong 3 ngày tết mà chưng suốt 4 mùa đời người. Muốn có một mùa xuân vĩnh cửu thì phải từ bỏ chính mình và vác thập giá hằng ngày mà theo Người (x. Lc 9:23). Chắc chắn đó là điều không dễ dàng! Có lẽ phải như cây Mai miệt mài tìm kiếm chất bổ dưỡng trong đất để nuôi cây, với ước mong đem niềm vui đến cho mọi người, tỏa chút hương hoa cho đời với đi cái giá lạnh của mùa đông mà nắng xuân vẫn không đủ ấm khi cái rét buốt của tình người vẫn cứ còn ở đâu đây!



Cây Mai sẽ trở về đời sống riêng của nó sau những ngày rộn rã của mùa xuân. Nó sẽ tiếp tục miệt mài hút dưỡng chất từ đất. Sang mùa xuân năm sau, nó lại khoác chiếc áo vàng kiêu sa, rực rỡ khoe sắc với đời vì đã "sống và phục vụ con người". Nhìn cây mà nghĩ đến ta khi nhớ Lời Chúa: "*Hãy hoàn thiện như Cha trên trời là Đấng hoàn thiện*" (Mt 5:48). Thiên Chúa đã lấy chính Người để làm đích điểm cho chúng ta vươn lên tới. Thánh Augustinô **thành Hippo** nói: "*Không có chúng ta Thượng Đế sẽ không làm được gì, cũng như chúng ta chẳng làm nên công trạng gì nếu không có Thượng Đế. Chúa cần có ta, và ta cũng cần có Chúa!*"

Hãy tiến tới gần Chúa hơn nữa để Chúa biến đổi con người của chúng ta giống Chúa hơn, đẹp hơn, rực rỡ hơn, vì chúng ta đã sống cho tha nhân, chúng ta cũng sẽ nhận được nơi họ sự triu mến và tin yêu.

Mùa Xuân & Tình Yêu

Minh Tâm

Dòng nước trắng đục lững lờ trôi, trôi mãi như bước chân ngập ngừng vô định của kẻ không nhà. Người người rộn rịp đón Tết. Chỉ có tôi với dòng sông này không bận tâm đến ngày Tết cận kề. Còn hơn 48 tiếng đồng hồ nữa, tôi lại có dịp lắng nghe tiếng giao thừa gõ tích tắc.

Ngày xưa còn bé, giao thừa đến với tôi trong đì đùng tiếng pháo dồn dập hòa chung khói trắng cay xè, nặc mùi thuốc súng khi chiến tranh tràn về trong máu lửa. Do đó, mỗi lần giao thừa lại đến, tôi thường khóc thét như một cảm xạ không đê nén được. Má tôi ôm cậu con út trong tay vuốt ve, vỗ về. Tôi vẫn nhắm mắt khóc âm ỉ không nguôi. Đến khi ba ôm chặt tôi trong đôi tay cứng chắc, chai sạm, suốt năm cày sâu cuốc bẫm bảo bọc má và năm anh em tôi, lúc đó tôi mới nín lặng.

Tôi mở mắt ra, định thần rảo mắt chung quanh quan sát. Đúng là Tết đến rồi. Giao thừa đến. Tiếng pháo chuột, pháo tiểu hòa lẫn với pháo đại của nhà tôi và hàng xóm đua nhau nổ giòn giã trong màn khói đục như sương, phủ lấy những đóa hoa mai vàng tươi, hoa cúc trắng nuột, hoa mào gà đỏ tía, hoa vạn thọ vàng sang trọng... điểm lấm tấm xác pháo hồng đẹp lạ lùng. Đạn súng thì khác hơn. Đạn nổ từ xa, không có khói tràn vào nhà. Đạn pháo kích thì âm ỉ hơn, làm rung rinh căn nhà thân yêu của tôi và còn đê ép lên lồng ngực tôi suýt nghẹt thở

-“ Pháo tết nè con, giao thừa rồi! con trai gì mà nhát quá vậy”.

Tôi bển lển tuột xuống khỏi cánh tay ấm áp của ba chạy đến ôm chầm lấy má. Má khẽ vuốt tóc và triu mến trao cho tôi miếng dưa hấu đỏ thắm. Tôi nhớ, trước lúc giao thừa, tôi mặc áo mới màu đỏ tinh thơm, tung tăng chạy nhảy trong tuổi lên

năm. Hết xem ba chải chuốt cây mai rục vàng đơm bông trước cổng. Tôi lại chạy đến đứng cạnh mẹ, nhìn mẹ trang trí bàn thờ ông bà nghi ngút hương bằng đủ loại trái cây miệt vườn thơm lừng: mãng cầu trắng, dưa xanh, đu đủ đỏ, xoài vàng mướt thật mát mắt... với lời nguyện ước sang năm mới tiền bạc trong nhà vừa đủ xài. Anh hai và chị tôi nhẹ nhàng, thoăn thoắt treo những cánh thiệp sắc sỡ đủ màu lên những cành mai mập tròn đầy hoa vàng tươi óng. Chờ mãi mà chúa Xuân cũng không nhanh chân đến thỏa mãn lòng háo hức mong đợi ngóng trông, tôi lẩn ra ngủ lúc nào không biết. Đến khi nghe tiếng pháo đì đùng dập dồn tôi mới giật mình khóc thét mãi không thôi. Ôi! những thời khắc sum họp ấy nay còn đâu. Họa chăng, chỉ là những vùng ký ức mơ hồ của một thời thơ ấu.

Bây giờ, tôi cũng đang ở tại Sài Gòn đây, trong một quán cà phê vườn cuối bán đảo Thanh Đa, cạnh bờ sông Sài Gòn. Tết Nhâm Thìn này tôi không thể về quê thăm má. Trong nỗi buồn day dứt xót xa, tôi ghé vào đây để mệnh mang nhớ tưởng về quê nghèo xa cách, sau nửa ngày dong rui hết chợ hoa này đến chợ hoa khác trong cái thành phố lăm lăm dân, nhiều chợ này. Trời đã xế chiều. Tương tự như quán cà phê thơ mộng nơi đây, căn nhà mộc mạc của ba má tôi cũng nghiêng mặt ngó ra con sông Tiền hiền hòa, miên man lộng gió. Sông Sài Gòn cũng lộng gió miên man. Nhắm mắt, tôi từ từ hít thở, tận hưởng chút bầu khí trong lành hiếm hoi giữa thành phố ô nhiễm triền miên này. Gió phần phật vỗ về cổ áo tôi. Gió hiu hiu, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc bông bênh của tôi. Tôi tưởng như má đang ở cạnh bên, vuốt tóc, ù ơ cho tôi chìm vào giấc ngủ thơ ngây giữa trưa hè gió lộng. Ước gì tuổi thơ hồn nhiên quay lại, để tôi thoải mái cởi truồng nhảy xuống bờ sông Sài Gòn này. Tôi mong có thể bơi lội thỏa thích với ba, với anh tư, với thằng Nghĩa như ngày xưa còn bé. Thời gian qua đi, không bao giờ trở lại nữa. Một nhà hiền triết đã thốt lên: *Không ai tắm nơi một dòng sông hai lần!*

Về sau này, khi thằng Nghĩa định cư biên biệt nơi xứ người xa xôi, ba tôi không tắm sông với tôi nữa. Chiều tan học về, tôi thấy ba đã ngồi bên chai ba xi để tự bao giờ. Tóc ba giờ đã bạc

trắng màu khói pháo! Tôi chào ba. Ba gật gù, không nói. Mắt đăm chiêu, lơ đãng ngó ra dòng sông Tiền dần trôi. Dòng sông vẫn trôi, trôi mãi không ngừng. Dòng sông vẫn lộng gió, vẫn bì bõm cát công đầy đưa hàng hàng lớp lớp mảng lục bình xanh thắm bập bênh đi về nơi chân trời xa xăm, mờ mịt vô định. Tôi vào nhà hỏi má: "*Má ơi! Người Nam thích nhậu lắm hả má*". Má nói: "*Ba con có nổi niềm riêng, con ạ. Trước đây ba có thích rượu đâu con*".

Có lẽ để lấp đầy khoảng trống vắng trong lòng, ba tôi miệt mài trong công tác tông đồ. Ba làm công tác mục vụ giáo xứ, công tác từ thiện, và còn tham gia nhiều đoàn thể Tông đồ giáo dân rất tích cực.

Hằng năm, tôi đều dẫn vợ và hai con về quê nghèo Mỹ Tho ăn Tết với bà nội chúng. Sáng mừng ba, tôi lại đưa hai cháu về Sài Gòn vui Tết với ông bà ngoại trong một căn nhà ngoại ô. Dù sống xa gia đình, tôi vẫn không quên lời dạy dỗ của ba má: *Nhân, nghĩa, lễ, trí, tín con phải ghi nhớ trong lòng.*

Câu chuyện về những ý nguyện cuối đời của Alexandre đại đế mà ba đã kể, tôi không bao giờ quên:

- *Ta muốn châu báu của ta phải được rải dọc theo con đường dẫn đến ngôi mộ của ta để cho mọi người thấy rằng của cải, tài sản mà ta gom góp được ở trên thế gian này, sẽ mãi mãi ở lại trên thế gian này.*

- *Ta muốn bàn tay của ta thò ra khỏi quan tài, đong đưa trên không cho mọi người đều thấy, để mọi người hiểu rằng chúng ta đến với thế giới này với hai bàn tay trắng và khi rời khỏi thế giới này chúng ta cũng chỉ có hai bàn tay trắng.*

Đến cuối cuộc đời, chúng ta sẽ nghiệm ra rằng, kho tàng quý giá nhất trên cuộc đời này là TÌNH YÊU. Tình yêu thương giữa Thiên Chúa với con người và giữa con người với con người (x.1Cor 13, 1-13) chính là mùa Xuân vĩnh cửu.

Liên Đới Lòng Chúa thương Xót

Thom. Aq. Trần Thiên Thu



TGP SAIGON – Giáo xứ Tân Hương thuộc hạt Tân Sơn Nhì, TGP Saigon, nằm trên đường Tân Hương thuộc quận Tân Phú (TPHCM), được thành lập từ năm 1972, vị sáng lập là một linh mục người Pháp đã đưa dân từ Campuchia về Việt Nam.

LM quản xứ hiện nay là LM Phanxicô Assisi Lê Quang Đăng, kiêm hạt trưởng hạt Tân Sơn Nhì. Số giáo dân hiện nay hơn 9.000 người, trong đó có khoảng 130 người tham gia cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót (CĐ LCTX), một con số có thể gọi là đông so với nhiều giáo xứ khác trong TGP Saigon.

Chiều ngày 3-1-2012, nhằm ngày lễ kính Thánh Danh Chúa Giêsu, các CĐ LCTX từ các giáo xứ trong hạt Tân Sơn Nhì quy tụ tại nhà thờ Tân Hương để dâng lễ tạ ơn LCTX, và đặc biệt để chính thức “ra mắt” vị tổng linh hướng CĐ LCTX của hạt Tân Sơn Nhì là LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ, quản xứ Tân Việt.

Thánh lễ bắt đầu lúc 15 giờ – giờ của LCTX. Chủ tế là LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ, đồng tế là LM Giuse Ngô Vũ Anh Tuấn (phụ tá Gx Tân Việt). Tham dự thánh lễ có khoảng 800 người. Đây là dịp không chỉ để biết nhau, làm quen nhau, mà chính là để cùng nhau cộng tác rao truyền LCTX theo Ý Chúa Giêsu đã mặc khải cho thánh nữ Faustina, và cùng “nối vòng tay lớn” của LCTX. Đây thực sự là **tình liên đới LCTX** của hạt Tân Sơn Nhì. Mong ước cho mọi người nên **MỘT** trong tình hiệp thông của Thiên Chúa và Giáo hội, hôm nay và mãi mãi!

Tháng Giêng là tháng kính Thánh Danh Chúa Giêsu. Dâng lễ tạ ơn LCTX vào chính ngày lễ kính Thánh Danh Chúa Giêsu là sự trùng hợp kỳ lạ. Kinh thánh nói về Đức Kitô: *"Ngoài Người ra, không ai đem lại ơn cứu độ; vì dưới gầm trời này, không có*

một danh nào khác đã được ban cho nhân loại, để chúng ta phải nhờ vào danh đó mà được cứu độ" (Cv 4:12). Thánh Danh Chúa Giêsu liên quan mật thiết với LCTX. Thánh Danh Chúa Giêsu Kitô vô cùng cao trọng, thế nhưng chúng ta vẫn thường xuyên chưa thực sự chú trọng. Sau các lời nguyện trong phụng vụ, Giáo hội luôn kết thúc bằng câu: *"Chúng con cầu xin nhờ Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng con"*, các tín đồ Tin Lành cũng luôn kết thúc lời cầu nguyện của họ bằng cách tương tự, nhưng người Công giáo hầu như không cầu nguyện nhờ Thánh Danh Đức Kitô. Và Chúa Giêsu đã có lần cảnh báo: *"Cho đến nay, anh chị em đã chẳng xin gì nhân danh Thầy"* (Ga 16:23). Sự thật này có lẽ không oan chút nào vậy!

Dâng lễ được ca đoàn hát bài "Ca Khúc Trầm Hương" của LM NS Dao Kim: *"Lời con như trầm hương bay lên tới thiên đường, bay lên tới thiên đường cho lung linh ánh nhiệm màu..."*. Hương trầm được sử dụng để tỏ lòng tôn kính, thế nên trong các lễ trọng thường có nghi thức xông hương. Lời cầu nguyện của chúng ta được ví như hương trầm bay tỏa thơm ngát tới Thiên tòa, nhẹ nhàng và thành kính, chắc chắn Ngài sẽ vui nhận lời như lời Ngài đã hứa đối với những ai tôn kính và truyền bá LCTX.

Phúc âm lễ kính Thánh Danh Chúa Giêsu nói đến thánh Gioan Tẩy giả tuyên xưng Đức Kitô: *"Đây là Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xóa bỏ tội trần gian"* (Ga 1:29). Gioan Tẩy giả được Chúa Giêsu gọi là vị ngôn sứ lớn nhất, nhưng ông lại là người khiêm nhường, chỉ nhận mình là "tiếng hô trong hoang địa" (Ga 1:23) và "không đáng cỡi quai dép cho Chúa Giêsu" (Ga 1:27). Ông muốn Chúa phải LỚN lên, còn ông phải NHỎ lại. Thánh Gioan Tẩy giả là tấm gương sáng cho chúng ta khi làm việc tông đồ, vì nếu không khéo thì chúng ta hành động chỉ để "sáng danh mình chứ không vì sáng Danh Chúa".

Thật vậy, châm ngôn Pháp có câu: *"Đừng vì kính mến Chúa mà chống đối kẻ khác"*. Còn thánh Gioan Vianney, "sư phụ" của các linh mục, giải thích: *"Lý do chúng ta không có cách giải quyết tốt là vì chúng ta chú trọng đến mình quá nhiều"*. Một câu nói "chạm" đến mọi lớp người!



Trong bài giảng, LM Thủ nói: *"Chúng ta cố gắng trở thành chứng nhân như thánh Gioan Tẩy giả. Lăn chuỗi LCTX xong, về nhà cố gắng sống dễ thương hơn, mời gọi nhiều người khác tham gia để CD LCTX đông hơn. Sống dễ thương, bao dung và tha thứ là chất-men-tông-đồ. Hoán cải người khác thì trước hết phải hoán cải chính mình. Chúng ta thường chúc nhau 'vạn sự như ý', tức là theo ý mình, không nên như vậy mà phải xin cho vạn sự theo Ý Chúa".*

Phần hiệp lễ, ca đoàn hát bài "Chuỗi Lòng Thương Xót" của NS Chí Nhân: *"Lòng Thương Xót Chúa là nơi tín thác thân xác tâm can, bụi trần gian lấp phủ linh hồn, ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương, cho dù đời con hoang phế. Lòng Thương Xót Chúa bàn tay âu yếm, tháng ngày đồng hành dẫn con đi, nhiều khi con chẳng chung tình. Tưởng rằng sẽ bước chơi vơi, tay Chúa lại nâng đỡ con về. Con xin được hợp với muôn lòng thắp lên ngọn nến 3 giờ thiêng liêng, chìm vào lòng Đại dương Thương xót Chúa, khát mong xoa dịu trái tim Người, dù lòng thương xót chúng con, nhân loại này còn bao đắng cay".* Giai điệu nhẹ nhàng hòa quyện với ca từ sâu lắng trong âm thể Gm (Sol thứ) nghe thật sâu lắng, man mác nỗi buồn nhưng vẫn ấm lòng thánh thiện.

Xin được nói thêm một chút. Khi vào nhà thờ Tân Hương, tôi chú ý ngay 2 điều: (1) Cách làm hang đá giản dị và giữ được ý nghĩa của mầu nhiệm Chúa giáng sinh; (2) Trên cung thánh có câu **"Xây dựng nền Văn hóa Sự sống và Văn minh Tình thương"**, đây là câu nói lên tinh thần của Hội đồng Giám mục Việt Nam và Công nghị TGP Saigon đã đề ra từ năm 2011. Giáo dân nhìn hàng ngày thì cũng sẽ thấm dần. Một cách làm rất "thực tế", đáng noi gương.

Dư âm giáng sinh vẫn còn. Mầu nhiệm Nhập thể là bằng chứng của Tình Yêu Thiên Chúa, vì "Thiên Chúa là Tình yêu" (1 Ga 4:8), và chính "Thiên Chúa đã sai Con Một đến thế gian để nhờ Con Một của Người mà chúng ta được sống" (1 Ga 4:9).

Như vậy, nói đến Tình Yêu Thiên Chúa là nói đến LCTX, đồng thời cũng liên quan Ơn Cứu Độ. Tuy cách nói có khác nhau nhưng vẫn là một. Lẫn chuỗi LCTX thì phải sống LCTX, tức là phải thể hiện LCTX với hết mọi người.

Nghe LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ (*) giảng, cách nói khi đối thoại và cách giao tiếp thân mật, tôi thấy ngài là người có chiều sâu nội tâm, chú trọng tới nội tại hơn ngoại tại – cách riêng đối với lòng sùng kính LCTX. Có người nói rằng giáo hạt Tân Sơn Nhì “may mắn” có được vị tổng linh hướng như vậy. Tuy nhiên, trong 17 giáo xứ và 2 giáo họ của giáo hạt Tân Sơn Nhì mới chỉ có 6 giáo xứ có CĐ LCTX.

Chắc hẳn ai cũng biết rằng **thời đại chúng ta đang sống là thời cánh chung**. Chúa Giêsu muốn chúng ta được cứu độ nhưng **chúng ta vẫn không muốn hợp tác** vì quá cứng lòng, dù Ngài đã chấp nhận chết thay chúng ta. Chúa Giêsu biết thời gian không còn nhiều (như cuộc đua đến lúc chạy nước rút) nên Ngài lại đích thân mặc khải cho thánh nữ Faustina về LCTX. Nhưng nhiều người vẫn không tha thiết với LCTX, ngay cả những người trong hàng giáo sĩ, và nhiều nơi không chấp nhận CĐ LCTX là một hội đoàn mà chỉ cho đó là “nhóm người đạo đức”. Điều đó cho thấy người ta vẫn không tin vào LCTX là một phương thế cứu độ, dù chính Chúa Giêsu chỉ giáo. Có khi miệng nói tin nhưng hành động lại không thể hiện niềm tin đó.

Thiết tưởng việc chấp nhận CĐ LCTX là hội đoàn hay không cũng không thành vấn đề. Ngay khi sắp giáng sinh, Chúa Giêsu đã bị hất hủi nên phải sinh ra nơi hang chiên lừa, cuối cùng lại bị người ta giết chết nhục nhã trên Thánh Giá. Trong con mắt trần gian, Ngài là người thua cuộc, nhưng chính Ngài đã dùng cái chết làm “đòn bẫy” tới vinh quang. Thế nên Ngài dạy chúng ta cầu nguyện: *“Lạy Chúa Giêsu, chúng con tín thác vào Ngài”*. Và chắc chắn chỉ có ai tin tưởng và hành động thì mới được cứu độ!

Lạy Chúa Giêsu, chúng con tín thác vào Ngài. Xin giúp chúng con nhiệt tâm rao truyền LCTX bằng cách thực sự sống LCTX, chứ không chỉ ra vẻ bề ngoài mà thiếu chiều sâu. Xin Mạch Máu từ Thánh Tâm Chúa biến

chúng con nên "lửa yêu" đối với Chúa và tha nhân, xin Mạch Nước từ Thánh Tâm Chúa rửa sạch mọi tội lỗi và làm cho chúng con nên tinh tuyền. Chúng con cầu xin nhân Danh Đức Giêsu Kitô, Thiên Chúa của chúng con. Amen.

() Xin được mở ngoặc: Trước khi về Gx Tân Việt, LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ đã quản nhiệm Gx Hàng Xanh, giáo hạt Gia Định, TGP Saigon. Khi người em của Đức cố GM Giuse Maria Nguyễn Tùng Cương (GP Hải Phòng) là bà Miến còn sống, LM Thủ đến giải tội, bà định ngồi dậy, LM Thủ nói: "Bác cứ nằm cũng được". Khi bà mời ngồi thì LM Thủ nói: "Bác cứ để **cháu** đứng được rồi". Có lẽ đây là cách xưng hô **hiếm thấy** ở các linh mục quản xứ!*

DƯỚI ĐÔI CÁNH CỦA NGÀI

Một bài viết trên báo National Geographic đưa ra một hình ảnh về đôi cánh của Chúa. Sau hỏa hoạn ở Công viên Quốc gia Yellowstone, người ta tìm lối vào cảnh hoang tàn đó. Người ta thấy một con chim cháy thành tro và vẫn đứng bên gốc cây. Người ta gõ vào nó thì thấy có 3 chim con cháy thành than dưới đôi cánh chim mẹ. Chim mẹ biết nguy hiểm nên đưa con tới bên gốc cây và ủ các con dưới đôi cánh.

Chim mẹ có thể bay đi an toàn, nhưng nó không nỡ bỏ con mình. Khi lửa cháy đến nơi, dù nóng nhưng chim mẹ vẫn kiên quyết bảo vệ con mình, có chết thì mẹ con cùng chết. Thánh vịnh 91:4 viết: "*Ngài che chở bạn dưới đôi cánh...*".

BBT (Chuyển ngữ)

Thử Thách & Gian truân: Họa hay Phúc

Maria Túc Lynh
Giáo hạt Gia Định

Đã từ lâu, con được nghe những người Công Giáo đang mang những bệnh tật, những tai ương trong cuộc sống, nhưng không hề than van, oán thán. Để chống chọi với những khắc nghiệt của cuộc đời, họ thường hay nói: **"Tạ ơn Chúa, Thiên Chúa của con!"**. Nghe câu nói đó, đối với con rất nghịch lý. Trong con luôn thắc mắc: "Tại sao Chúa luôn được tụi con xưng tụng là Vị Đại Thiên Y, là một Ông Chủ tốt bụng, một Người Cha nhân từ, luôn dõi mắt trông theo những đứa con thân yêu của mình, lại có thể để những sự việc đó xảy ra? Tại sao có những người được gọi là con cái Chúa lại chịu những điều bất hạnh và bất công trong cuộc sống?"

Giờ đây, khi được nghe nhiều và cảm nghiệm về Tình Yêu Thiên Chúa – Người Cha tuyệt vời nhất của nhân loại, con đã hiểu được lời nói **"tạ ơn Chúa"** khi gặp trắc trở.

Bản thân con vốn được sinh ra trong một gia đình Phật giáo, sống theo quan niệm nhân quả, luân hồi. Làm ác thì gặp ác. Kiếp trước ảnh hưởng kiếp sau: Kiếp trước mình giết nhiều côn trùng thì kiếp này cứ đau yếu bệnh tật; kiếp trước mình thiếu nợ người ta không trả nên kiếp này mình phải trả người ta bằng nhiều hình thức – như là bị người ta vay tiền không trả, v.v... Nếu mình bị vu oan và bị ăn hiếp, thì rõ ràng kiếp trước mình đã lãng nhục người ta... Có bao điều mà cho tới nay con mới hiểu được.

Con xin đưa ra những chứng nhân trước khi con kết luận vấn đề này:

1. Khiêm nhường và phó thác.

Cách nay vài hôm, nơi con thường xuyên tham dự Thánh Lễ có xảy ra một vụ hiểu lầm. Các giáo dân kháo nhau nhiều, còn người bị hiểu lầm thì cứ co ro, cùm rúm. Lúc đó chị không có người thân bên cạnh thế nên người gây chuyện cứ cố ra oai.



Chị chỉ biết xin Chúa và Đức Mẹ cứu mình, vì chị biết mình đã bất lực trước một người phụ nữ đang bị sự dữ xâm chiếm. Phụ nữ kia quyết “sống mái” với chị cốt để lấn át tinh thần đối phương và che lấp cái bất an của mình.

Sau khi sự việc xảy ra hơn nửa ngày, con có gặp nạn nhân. Chị nói là dù sự việc đã xảy ra hơn nửa ngày, nhưng chị vẫn chưa hết bàng hoàng vì sự dữ của phụ nữ kia nhắm vào chị. Tuy nhiên, trong câu chuyện chị kể thì con luôn nghe câu nói **“tạ ơn Chúa”**, kết thúc chị cũng nói **“tạ ơn Chúa và Mẹ”**. Sau đó, chị nghĩ tới việc mình phải cảm ơn và nên cầu nguyện cho phụ nữ kia. Chị tạ ơn Chúa vì Chúa đã dạy chị **bài học khiêm nhường** và **phó thác** qua việc chịu sỉ nhục từ người khác. Chị không hờn giận mà trái lại còn cầu nguyện cho người đã xúc phạm đến mình, hy vọng người đó sẽ nhận ra lỗi lầm mà cải hóa bản thân. Qua đó, chị đã khẳng định Chúa và Mẹ quá thương con cái, biết khi nào chúng gặp nguy hiểm để cứu giúp kịp thời.

2. Sức khỏe.

Anh là người thân của con. Anh đang mang trong người một căn bệnh quái ác. Hằng ngày, anh phải chịu những cơn đau đớn về thể xác. Nhưng dù rất đau đớn, anh vẫn không than thở và luôn “tạ ơn Chúa” vì được nhiều cơ hội đền tội.

Ngày trước, mỗi khi con nghe có ai đó bị đau đớn vì bệnh tật, con liền năn nỉ ỉ ôi xin Chúa chữa lành hay cắt đứt cơn đau cho người đó. Vì thế, khi nghe anh ấy nói là bị đau nhưng lại cảm ơn Chúa thì con thấy bức xúc lắm. Con nghĩ rằng mình thì hết lòng cầu nguyện cho anh ta hết đau, vậy mà anh ta gần như không hợp tác mà còn nói ngược lại (!).

Giờ đây khi con được nhiều cơ hội tìm hiểu và học hỏi những kinh nghiệm của những bậc trưởng bối, con mới nhận ra rằng đúng là mình cần phải biết tạ ơn Chúa mỗi khi đau yếu bệnh tật. Vì chính khi ấy, Chúa thanh luyện bản thân mình và làm cho niềm tin ngày càng thêm vững mạnh.

3. Sự nghiệp và Hôn nhân.

Con tình cờ quen biết anh thông qua nhóm cầu nguyện trong giáo xứ. Trước kia anh có một sự nghiệp vững chắc ở hải ngoại. Đã có một thời anh đạt được tất cả những gì mà người

ta gọi là hạnh phúc nhất: Tiền của, danh vọng, địa vị, vợ đẹp, con ngoan. Khi đó anh đã để Chúa của anh ở tận nơi xa và anh cũng không còn nhớ đến việc Chúa dạy yêu thương và bác ái.

Rồi cũng tới lúc Chúa không muốn mất con cái của mình. Anh đã kịp nhận ra sai lầm khi anh vấp ngã. Anh bảo rằng chính lúc anh mất hết tất cả, anh mới nhận ra Tình Yêu Thiên Chúa. Cho dù bây giờ anh không còn được như xưa nhưng anh vẫn luôn "tạ ơn Chúa". Lúc đó, sự bình an và niềm hạnh phúc thật sự của Chúa mới đến được với anh. Anh không còn vướng bận về chức vụ, không còn nặng tâm về tiền bạc. Anh nói rằng trong anh bây giờ chỉ còn tràn ngập tình yêu tuyệt vời nhất và bền vững nhất. Cũng từ đó, anh biết thế nào là bác ái, yêu thương mà Chúa đã dạy. Đã bao lần Chúa cho anh cơ hội thực hiện nhưng anh đã chối từ, nhưng Chúa đã ban lại cho anh qua người khác, và cuộc đời anh đã được vực dậy một cách quá tuyệt vời.

Lời kết

Để kết, con xin nêu lên cảm nghĩ của con về câu nói "**Tạ ơn Chúa**" trong mọi hoàn cảnh của những người Công Giáo là đúng nghĩa.

Con người sống trên thế gian này ai cũng có tội. Dù vô tình hay cố ý thì mình cũng đã phạm và rất cần cơ hội đền tội. Chúng ta nên đền tội ngay khi còn sống ở thế gian này, đừng để mai sau phải đền tội ở Luyện Ngục. Vì đền tội ở thế gian thì nhẹ nhàng hơn đền tội ở Luyện Ngục. Do đó, mọi sự đau khổ mà Chúa gửi đến cho chúng ta khi còn sống chính là hồng phúc chứ không phải tai ương.

Điều khác biệt để nhận biết ai là Kitô hữu và ai không là Kitô hữu: Đối với Kitô hữu, lúc gặp hoạn nạn gian truân thì trong họ luôn có một niềm hy vọng và một sự bình an thật sự của Thiên Chúa. Nhờ thế mà họ đón nhận đau khổ một cách nhẹ nhàng và vui vẻ. Còn đối với những người không Công Giáo, họ sẽ cảm thấy nặng nề, chán nản. Họ luôn luôn cho rằng đó là một sự trả giá, một sự trừng phạt và họ không khi nào cảm thấy nhẹ nhàng và bình an.

Xin Thiên Chúa, qua sự bầu cử của Đức Mẹ, luôn quan phòng và ban tràn đầy Thánh Thần trên quý vị.

Hiệp thông



Cầu nguyện

- 2 gia đình ngoại giáo xin cộng đoàn LCTX cầu nguyện cho con đang mắc bệnh hiểm nghèo.
- Xin CĐ LCTX cầu nguyện cho linh hồn Giuse vừa được Chúa gọi về. Xin LTX của Chúa ban cho linh hồn Giuse sớm được hưởng Nhan thánh Chúa.
- Xin CĐ LCTX cầu nguyện cho anh Phao lô được bình an, mạnh khỏe. Và xin LCTX thương, gìn giữ giúp anh thoát khỏi bệnh tật nguy hiểm.
- Một người xin CĐ LCTX cầu nguyện cho gia đình luôn tràn đầy tình yêu Thiên Chúa, vợ chồng hạnh phúc và các con ngoan ngoãn thánh thiện.
- 40 người xin dâng lời tạ ơn vì những hồng ân Chúa đã thương ban và xin được ơn luôn biết tín thác vào LTX của Chúa.
- 20 gia đình xin ơn hoán cải cho những người đã rời xa Chúa, không đi lễ, không xưng tội lâu năm biết quay về với Chúa.
- Một người xin CĐ LCTX cầu nguyện cho con đang mổ tim được bình an.
- 5 người xin ơn được vượt qua cơn khó khăn về vật chất trong giai đoạn hiện tại.
- Một người xin cho vợ chồng sớm được xum họp.
- Xin hiệp ý dâng lời cầu nguyện, xin Chúa luôn gìn giữ bảo vệ, để CĐ LCTX GP ngày càng phát triển vững mạnh. Xin Chúa ban tràn đầy Hồng ân và sức khỏe cho cha Tổng Linh hướng để Ngài dẫn dắt anh em trong BCH biết đem tình thương LCTX san sẻ cho mọi người.



PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

Mật Ong

Với Sức Khỏe & Đời Sống

Mật ong đã được sử dụng cách đây hàng ngàn năm TCN, từ nền văn minh Sumer (4000 năm TCN), nền văn minh Ai Cập cổ đại (1900-1230 TCN)... cho đến tận ngày nay. Dễ nhận thấy ngay rằng, mật ong là một món ăn tự nhiên rất thơm ngon và bổ dưỡng. Người châu Âu ăn bánh mì có phết bơ với mật ong thay cho mứt. Người Việt Nam lại có tục lệ ăn bánh tro với mật ong vào ngày 5-5 âm lịch. Mật ong có trong bánh 'Pain d'épice' của người Pháp, bánh Bí đỏ - Mật ong trong lễ Halloween của người Mỹ...

Mật ong, người bạn của sức khỏe mỗi ngày!



Mật ong còn được xem là môn thuốc cổ truyền nhất. Từ xa xưa, con người đã sử dụng mật ong làm phương thuốc bồi bổ cơ thể, tăng cường thể lực. Thành phần mật ong chứa đường hấp thu nhanh (glucose và fructose) nên nhanh chóng tạo năng lượng cho cơ thể, chống mệt mỏi và suy nhược. Thêm mật ong vào thức ăn hoặc đồ uống hằng ngày sẽ giúp cơ thể khỏe mạnh và trẻ lâu: Mỗi buổi sáng, uống một ly nước nóng pha mật ong và chanh sẽ làm sạch cơ thể, giúp cơ thể khỏe mạnh. Trước khi luyện tập thể thao, dùng một muỗng cafe mật ong để cung cấp năng lượng, tăng cường hoạt động thể lực, duy trì sức bền bỉ và dẻo dai. Mật ong có thể dùng cho mọi lứa tuổi, đặc biệt tốt cho trẻ em bị suy dinh dưỡng và người già muốn kéo dài tuổi thọ.

Mật ong được sử dụng phổ biến còn nhờ có tính năng sát khuẩn tự nhiên. Sử dụng mật ong để bảo quản thực phẩm giúp giữ nguyên được mùi vị đặc trưng trong một thời gian dài (vài năm). Trong y dược, Mật ong được dùng để sát khuẩn các vết chầy xước trên da, hỗ trợ tích cực điều trị các nhiễm khuẩn tại hầu họng. Mật ong còn được phối hợp trong các bài thuốc đông y vừa làm chất bảo quản tự nhiên, vừa phát huy tác dụng dược lý riêng.



Y dược học ngày càng khẳng định vai trò làm lành vết loét của mật ong. Theo quan điểm tây y, thành phần mật ong có chứa Albumin và acid Panthotenic tham gia vào cấu tạo và hình thành tế bào mới, do vậy có khả năng phục hồi nhanh các tổn thương: đau rát niêm mạc hầu họng do ho kéo dài, thậm chí là các tổn thương khó trị như loét niêm mạc dạ

dày - tá tràng...

Đúc rút những kinh nghiệm thực tiễn về ứng dụng của mật ong trong đời sống và y dược học, tìm cách phối hợp mật ong trong các bài thuốc chữa bệnh đang ngày càng được quan tâm.

Mật ong đã được phối hợp trong thuốc điều trị viêm loét dạ dày, tá tràng. Đặc biệt hơn, mật ong còn được phối hợp trong các thuốc ho đông dược để tăng hiệu quả điều trị ho mạn tính (như thuốc ho Bảo Thanh của Công ty TNHH Dược phẩm Nata - Hoa Linh). Với sự góp mặt trong thành phần thuốc ho, mật ong vừa làm chất bảo quản tự nhiên, vừa phát huy tính năng sát khuẩn, hỗ trợ điều trị các nhiễm khuẩn tại hầu họng (viêm họng). Mật ong còn làm dịu các đau rát, giúp mau lành các tổn thương niêm mạc do ho kéo dài gây ra. Với tác dụng bồi bổ cơ thể, tăng cường thể lực, mật ong còn giúp bệnh phục hồi nhanh chóng.

BBT st



GIÁO DỤC VỀ TÌNH YÊU VÀ HÔN NHÂN

Giải mã tình yêu – Giải phóng tình yêu khỏi những ngộ nhận thường xuyên

Gioakim Trương Đình Giai

Kỳ III

LTS. Tình yêu, Hôn nhân, Gia đình là ba vấn đề mà lại quy về một, như một tam giác đều có ba cạnh và ba góc luôn bằng nhau. Đó là vấn đề xưa mà không cũ, hầu như lúc nào cũng nóng bỏng, vì mỗi thời đại và mỗi thế hệ đều có những cái rất mới lạ. Chưa ai định nghĩa được tình yêu một cách đầy đủ và thỏa mãn. Liệu chúng ta khả dĩ "giải mã" và "giải phóng" cái điều trừu tượng đó? Xin giới thiệu với độc giả loạt bài viết của tác giả Gioakim Trương Đình Giai về tình yêu và hôn nhân.

4. Đặc trưng của tình yêu đích thực

- Tình yêu đích thực là yêu bản thân một con người với những gì bạn đã biết về quá khứ, hiện tại và ngay cả với những gì bạn chưa biết thuộc về tương lai, nghĩa là chấp nhận người ấy như chính họ là trong bản thể của họ chứ không phải yêu một cái gì đó hoặc do người ấy mang lại, hay hiện hữu nơi người ấy, và cũng không phải là yêu người ấy theo trí tưởng tượng, cảm nhận hay suy đoán của mình.

- Tình yêu đích thực không được diễn tả bằng: "Tôi yêu bạn vì..." (tình yêu vụ lợi) hay "Tôi yêu bạn nếu..." (tình yêu có điều kiện) mà là "Tôi yêu bạn vì chính bạn" hay "Tôi yêu bạn dù..." (tình yêu vô điều kiện, tình yêu vị tha, tình yêu hiến dâng).

"Không có tình yêu nào lớn hơn trao ban chính mạng sống mình vì người mình yêu" (x. Ga 15, 13).

Trao ban mạng sống mình vì người mình yêu không phải vì họ dễ thương, vì họ đáng yêu, vì họ cuốn hút ta, hay vì lòng mình đang cao hứng yêu vì cũng có khối chàng đang yêu có thể liều mình cứu người mình yêu. Trao ban mạng sống cho người mình yêu, khi họ chẳng còn đáng yêu, mà thậm chí đáng ghét, khi họ chẳng mang lại cho mình một cảm giác dễ chịu thích thú nào mà chỉ là buồn giận, khi họ xử tệ với mình, thậm chí hắt hủi, phản bội mình...

"Tình yêu đích thực không có thể biến đổi hay biến mất bởi vì tình yêu đích thực được xây dựng trên sự vị tha chứ không phải dựa trên sự gắn bó và ham muốn" (Đức Dalai-Lama).

- Tình yêu đích thực là một chọn lựa có trách nhiệm, là một quyết định chủ động, sáng suốt chứ không phải chỉ là tình trạng phải lòng bị động. "Việc cảm thấy trách nhiệm càng nhiều cho thấy tình yêu thực sự càng lớn" (Chân phước GH Gioan Phaolô II).

- Nếu như tình yêu vị kỷ mang tính ích kỷ, luôn muốn chiếm lấy, giành lấy, sở hữu, và có thể dẫn đến những hành động mù quáng, trả thù tình, hạ sát tình địch, tự tử và ảnh hưởng tiêu cực đến sức khỏe, làm tiêu hao năng lực thể xác và tinh thần, và làm cho chủ thể luôn ở trong tình trạng lệ thuộc, tình yêu đích thực hệ tại ở việc dâng hiến, trao ban, nhằm đến hạnh phúc của người mình yêu, giúp cho người ấy được lớn lên, luôn tôn trọng chọn lựa của người ấy, ngay cả chọn lựa chia tay với mình. "Yêu là cho đi chính mình" (Thánh Têrêsa Hải đồng).

- Tình yêu đích thực là tình yêu mà trong đó cả hai người cùng nhìn về một hướng (St-Exupery), là cùng chia sẻ một lý tưởng sống cao đẹp làm nên ý nghĩa của cuộc đời mình và giúp nhau đạt đến cùng đích của đời sống trong khi tình yêu lãng mạn là tình yêu khép kín mà trong đó hai người chỉ nhìn nhau, tìm kiếm sự thỏa thích nơi nhau, chiếm hữu hay hưởng thụ lẫn nhau cho đến khi hụt hẫng nhận ra bản thân mình và đối tượng không phải là thần thánh, mà chỉ là những hữu thể tương đối, đầy giới hạn không thể thỏa mãn khao khát tuyệt đối của nhau.

- Tình yêu đích thực mang đến cho người mình yêu sự tự do, làm cho người ấy được lớn lên và chắp cánh bay cao trong khi tình yêu vị kỷ giam cầm người mình yêu, biến người ấy thành kẻ nô lệ.

Tình yêu đích thực thể hiện qua việc cho đi mà không nghĩ đến việc nhận lại, trao ban chính mình một cách không tính toán trong khi tình yêu vị kỷ lúc nào cũng chỉ nghĩ đến bản thân mình, có cho đi cũng chỉ là để được nhận lại, và có khi để nhận lại nhiều hơn.

- Tình yêu đích thực thể hiện qua việc đón nhận, chấp nhận người mình yêu như chính họ là với sự tôn trọng, khoan dung tha thứ, cảm thông sâu xa trong khi tình yêu vị kỷ lại muốn biến người mình yêu chịu theo ý muốn và sở thích của mình, áp đặt trên người ấy ý muốn độc đoán ích kỷ của mình.

- Tình yêu đích thực luôn hiện hữu nhưng tiếc rằng nó không phải là điều bạn thường nghe, thường thấy trong cuộc sống hằng ngày hay trên các phương tiện thông tin đại chúng, nhưng là điều rất âm thầm lặng lẽ, thậm chí bị quên lãng, vùi dập.

- Tình yêu đích thực không tự nhiên và hấp dẫn như một món ăn khoái khẩu. Nó không hẳn đồng nghĩa với sự thích thú đam mê. Nghĩa là đối tượng mà bạn yêu không hẳn hợp với sở thích, ý muốn của bạn, không hẳn mang lại khoái cảm, hay làm cho bạn vui lòng.

Những gì mà chúng ta thường nghe nói đến, được nuôi dưỡng một cách vô thức thường xuất phát từ thi ca, tiểu thuyết, phim ảnh cổ xúy cho một tình yêu lãng mạn, nặng cảm giác và xác thịt.

Tình yêu đích thực vẫn mang tính lãng mạn, cảm giác và xác thịt nhưng không phải chỉ là thế mà đúng hơn là cảm thông, trao ban, chấp nhận, không thể tách rời với trách nhiệm, với sự quên mình, hy sinh. Tình yêu này sâu sắc hơn, thực hơn và mãnh liệt hơn nhiều.

- Nếu như sự mãnh liệt của tình yêu lãng mạn phát xuất từ sự cuốn hút đam mê của hai con người được tạo nên nhờ

những khoái cảm mà hai người tạo ra cho nhau đến độ cảm thấy như không thể thiếu nhau như ta vẫn thường nghe nói “anh/em không thể sống thiếu em/anh” (người ta yêu nhau vì người ta cần nhau, vì lệ thuộc, vì nô lệ), sự mãnh liệt của tình yêu dâng hiến nằm ở sự bỏ mình, sẵn sàng hy sinh, thậm chí ngay cả mạng sống mình cho người khác. “Không phải vì cần nhau, không thể thiếu nhau mà người ta yêu nhau nhưng chính vì yêu nhau mà người ta cần nhau”.

- Trong tình yêu lãng mạn người ta vẫn có thể chết vì người mình yêu như trường hợp mỗi tình Romeo Juliette, nhưng người ta chết vì mất người yêu, vì không thể sống thiếu người yêu, hay thất vọng vì bị phụ tình. Trong trường hợp đó, người ta không có chọn lựa, không tự do thực sự nhưng bị đam mê lôi kéo, người ta không thực sự ý thức về điều mình làm. Còn trong tình yêu dâng hiến, người ta chọn lựa một cách hoàn toàn ý thức, chết để cho người mình yêu được sống.

Tóm lại tình yêu đích thực có những nét đặc trưng sau:

- Cùng nhau nhìn về một hướng.
- Đón nhận trách nhiệm về người mình yêu.
- Cho đi chính mình một cách vô điều kiện.
- Chấp nhận người yêu như chính họ là.
- Cảm thông, tha thứ luôn mãi.
- Phục vụ âm thầm, quên cả bản thân.
- Hy sinh mọi sự, ngay cả mạng sống.
- Mang lại hạnh phúc cho người mình yêu.
- Chắp cánh cho người mình yêu.
- Không bao giờ tàn phai.

Thơ: Tìm một định nghĩa cho tình yêu

Yêu phải chẳng là đôi lần gặp gỡ,
Rồi một ngày một tháng phải trăn trở?
Không!
Phải đời đời mới đủ để yêu đương,

Để diễn tả ngôn ngữ của tình thương.

Yêu phải chăng là những lúc mặn mà
Rồi chia tay nhau mỗi người mỗi ngã?

Không!

Yêu là bên nhau mãi mãi,
Là cùng nhau đấu tranh cho lẽ phải.

Yêu phải chăng là nhìn nhau thỏa thích
Là xôn xao khi con tim kích thích?

Không!

Yêu là cùng nhau hướng về cùng đích,
Là trọn cuộc đời cử hành bí tích.

Yêu phải chăng là tay trong tay ta siết,
Giã từ nhau trong ngần ngơ nuôi tiếc?

Không!

Yêu là tim với tim ta biết,
Dù thời gian không gian có cam điếc.

Gật đầu thôi cũng đủ để hiểu nhau,
Mỉm cười thôi cũng đủ ấm lòng nhau.

Tài liệu Học tập LÒNG THƯƠNG XÓT rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng về VP giáo xứ Tân Định hoặc theo địa chỉ Email: longthuongxotgp@yahoo.com – Xin dùng chữ Unicode.

Mục Lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	
◆ Sứ mệnh của gia đình Công Giáo	02
✠ Sống Lời Chúa	05
✠ Học hỏi Linh Đạo	
◆ LCTX trong Thánh kinh (Kỳ 1)	14
✠ Bài Học Từ Cuộc Sống	
◆ Chuyện bạc tỷ: tốt và xấu	18
✠ Tháng 2: Kính Thánh Gia Thất	21
✠ Giao thừa Tà Pao	23
✠ Thực Thi LTX	
◆ Niềm vui trên cao nguyên	27
✠ Những Lời Khôn Ngoan	30
✠ Tin Tức – Sinh Hoạt	32
✠ Diễn Đàn	
◆ Tâm sự với mùa Xuân	38
◆ Biến Đổi	41
◆ Mùa Xuân không về	45
◆ Liên đới LCTX	48
◆ Thử thách & gian truân	53
✠ Hiệp Thông Câu Nguyện	56
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Mật ong với sức khỏe & đời sống	57
✠ Giáo Dục về Tình yêu & Hôn nhân (Kỳ 3)	59

